

NIEMAND IN DE STAD

scenario:

Philip Huff en Marnie Blok

Een kleine studentenkamer, rommelig, dingen in verhuisdozen. Een uit elkaar gehaalde kast ligt opgestapeld.

Op een matras liggen **Philip Hofman, 21**, en **Elisabeth de Vries, 21**. Ze zoenen. Philips handen in haar haar. Dan gaan Philips handen onder Elisabeths shirt en gaat zijn gezicht omlaag. Philip zoent Elisabeths buik, tussen haar benen, trekt haar trainingsbroek naar beneden. Drukt zijn gezicht tegen haar schaamstreek. Trekt dan haar schoenen uit, broek en onderbroek ook.

Elisabeth legt haar benen over Philips schouders. Philips hoofd verdwijnt tussen haar benen.

Elisabeth kreunt voorzichtig. Haar benen bewegen heen en weer.

Ineens gaat de deur open. **Johannes Alleman, 24**, een lange jongen met zwart haar, weinig baardgroei en een lichte stotter in zijn spraak, en **Paulus Markx, 21**, een kleine jongen, vroeg kalend, met een pensje, stappen in de deuropening.

JOHANNES

Bhikkhu!

(stopt. Perplex:)

Wauw.

Elisabeth schrikt. Ze trekt haar benen snel naar zich toe, Philips hoofd er nog tussen; met een ruk trekt ze een deken over haar onderlichaam.

Johannes glimlacht:

JOHANNES (CONT'D)

Dag, Elisabeth.

En blijft staan kijken.

Philip staat op, zijn mond en kin glimmen. Hij loopt naar de deur, een balende blik op zijn gezicht. Zijn blik gaat van Johannes naar Paulus:

PHILIP

Hannes, Paulus, alsjeblieft?!

JOHANNES

Sorry. Natuurlijk.

Maar in plaats van te vertrekken, kijkt Johannes schalks langs Philip naar Elisabeth die op het bed ligt. Ze kijken elkaar aan. Johannes maakt een ringetje met zijn duim en wijsvinger:

JOHANNES (CONT'D)

Uh-uh-een beetje haar, zag ik. Huh-heel goed. Daar wordt een jongen geh-guh-geil van. Anders duh-denken we dat we een kleu-eu-ter beffen. Maar laat het niet te veel uit te hand lopen...

Johannes pakt Philip bij zijn kin vast. Johannes steekt een halve kop boven hem uit:

JOHANNES (CONT'D)

Wah-wah-want van die lange stoppels kuh-kuh-krijgen we schuurvlekken.

Hij draait Philips gezicht keurend naar links en naar rechts.

JOHANNES (CONT'D)

Hu-hier én hier.

Philips gezicht staat op onweer.

Johannes lacht hardop.

Philip pakt Johannes' hand vast en trekt hem driftig los van zijn gezicht. Paulus legt zijn hand op Johannes' schouder en trekt hem iets naar achteren.

PAULUS

Sorry, Bhikkhu.

Paulus kijkt naar het bed.

PAULUS (CONT'D)

En Elisabeth: mijn excuses.

Elisabeth ligt inmiddels onder het dekbed.

Johannes lacht, draait zich om naar Paulus en loopt mee naar buiten.

Philip duwt de deur hard dicht, maar meteen klinkt er een klop op de deur.

PAULUS (O.S.) (CONT'D)

Bhikkhu...

Philip trekt de deur pissig open, WTF?!

PAULUS (CONT'D)

Je moeder staat beneden.

Hij grijnst en vertrekt. Philip doet de deur dicht.

Op de gang hoort hij Johannes nog lachen. Hij schudt zijn hoofd en loopt terug naar het bed, gaat bij zijn vriendinnetje op de rand van het bed zitten en zucht.

Elisabeth kijkt hem eerst uitdrukingsloos aan... lacht dan. Philip moet nu ook lachen.

Elisabeth trekt hem naar zich toe; ze zoent hem, staat op en begint zich aan te kleden.

Titelsequentie:

2

INT. WEESHUIS / HAL - MIDDAG

2

De hoge gang van een studentenhuus; het marmer van de vloer is gebarsten, de looper zwart van het binnengelopen vuil. Op de muren staat van alles geschreven.

Uit het trappenhuis klinkt pianomuziek van een platenspeler; Bill Evans' 'Israel'. Er is gestommel te horen.

Philip en Elisabeth zijn bezig met een interne verhuizing. Ze tillen een bureaublad van de ene kamer naar de andere. Op het blad ligt een grote lamp die Philip vasthoudt. Op beide gezichten is inspanning te zien.

Ze gaan de trap op, in de richting van de kamer waar de muziek uit komt. Dan, ineens, valt de muziek weg.

De deur gaat open.

Jacob van Wijnbergen, 24, met lang, vol haar, komt de overloop van het trappenhuis op gelopen; de twee tegemoet, de trap af. Hij draagt een driedelig pak, een dispuutsdas en een lange jas.

Enkele treden boven Philip en Elisabeth:

JACOB

Zo... Dat gaat heel goed.

Jacob duwt zijn lichaam tegen de muur en probeert langs het bureau en langs Philip en Elisabeth naar beneden te komen.

De twee geliefden houden het blad meer rechtop, zodat Jacob er langs kan. De lamp glijdt van het tafelblad; Jacob pakt 'm net voordat ie valt.

ELISABETH

Nice one.

JACOB

(glimlachend)

Dank.

Jacob legt de lamp terug op het weer recht gehouden bureaublad.

JACOB (CONT'D)

(tegen Philip)

Zie ik je straks?

Philip kijkt even naar Elisabeth.

ELISABETH

Ik ga vanmiddag terug naar Groningen.

Philip kijkt weer naar Jacob en knikt, het bureau nog in zijn handen.

JACOB

Heel goed.

Jacob loopt verder de trap af.

3

INT. WEESHUIS / KAMER PHILIP - MOMENT LATER

3

Philip en Elisabeth sjouwen het bureau zijn nieuwe kamer in.

Philips moeder, 56, staat in de kale kamer de kozijnen af te soppen. Ze houdt een vies geel lapje omhoog.

PHILIPS MOEDER

Het is maar goed dat je geen allergie hebt. Jezus.

Ze lacht. Elisabeth en Philip leggen het bureaublad neer op twee schragen. Boven de schouw hangt een ingelijste prent van Joost van den Vondel. Op de schouw ligt een laptop.

PHILIPS MOEDER (CONT'D)

Wel heerlijk dat je zo'n grote kamer hebt nu.

Dan kijkt ze naar het bureau.

PHILIPS MOEDER (CONT'D)

Waar is het bureau van je vader eigenlijk gebleven?

PHILIP

Bij het grofvuil.

Philip schuift het nieuwe bureaublad iets opzij, kijkt of het staat zoals hij het wil, en maakt dan een knikkend gebaar met zijn hoofd, getuige lippen.

Elisabeth staat achter hem en kijkt mee. Moeder kijkt ook mee.

PHILIPS MOEDER

Veel beter dit. Dat andere ding was gruwelijk, maar wel van je grootvader.

Ze glimlacht naar Elisabeth. Philip antwoordt zonder zijn moeder aan te kijken.

PHILIP

Ik heb hem gebeld, of hij 't terug wilde hebben, Ik zei: 'Hey pap, wil je dat ding nog hebben, kom het dan effe halen, zien we elkaar ook weer eens.'

PHILIPS MOEDER

En?

PHILIP

Grapje mam, natuurlijk heb ik 'm niet gebeld.

PHILIPS MOEDER

Phil...

PHILIP

Wat?

PHILIPS MOEDER

Dat ik die man nooit meer wil zien wil niet zeggen dat jij -

PHILIP

Ja, ja, weet ik, mam, weet ik...

Moeder wisselt even kort een blik met Elisabeth, die glimlacht geruststellend naar de moeder van haar vriend.

Einde titelsequentie.

Titel: NIEMAND IN DE STAD

4

INT. SOCIËTEIT - DIE AVOND

4

Philip loopt de sociëteit in. Hij draagt een jasje, dasje overhemd en een spijkerbroek en kijkt onoverwinnelijk.

Het is druk in de borrelzaal, overal staan **studenten, jongens en meisjes**, met elkaar te drinken en te praten. Ze zijn jong, knap en voornamelijk blank. Over de balustrade hangen spandoeken.

Philip baant zich doelbewust een weg door de mensenmassa. Verderop, bij de bar, ziet Philip...

... **Matt de Jager, 22**. Matt draagt dezelfde donkerblauwe das als Philip, heeft lang, blond, vettig haar en grote lippen; hij lijkt nog het meest op een leeuw in mensengedaante.

Matt heeft een **tweedejaars student** bij zijn riem en revers gepakt en gooit hem met veel geweld over de bar heen, dwars door een stapel glazen.

Twee eerstejaars staan erbij, kijken ernaar, glimlachen dan dankbaar naar Matt.

PHILIP

Mattie!

MATT

Afzeiken van feuten is prima, maar er zijn grenzen.

Philip geeft Matt een high five. Matt veegt een druppel bloed weg bij zijn neus.

De jongens bewegen door de mensenmassa naar hun dispuut, een **grote groep vrienden met dezelfde das** die in een eigen hoek van de sociëteit staat te borrelen.

Als ze Matt en Philip zien komen, beginnen veel jongens te joelen.

Matt houdt zijn glas omhoog. **Bart Heijbroek, 23**, die op een tafel staat in een driedelig bestuurspak, begroet hem door zijn glas ook omhoog te houden.

MATT (CONT'D)

(schreeuwend)

Vondel! Mooie lullen!

De jongens heffen het glas en drinken.

5 INT. SOCIËTEIT - LATER DIE NACHT

5

Philip zit met Matt, Paulus, Jacob, Johannes en Bart op het podium van de sociëteit rondom een lage borreltafel - de laatste drie in hun bestuurspak.

De borrel is voorbij; op de houten vloer van de borrelzaal liggen tientallen kapotte glazen in plassen bier en water, pakjes peuken en een levensgrote vieze knuffeltijger.

Van de balustrade hangt, over een scheefhangend spandoek, een uitgerolde brandslag naar beneden.

Op de tafel staat een leeg bord met mosterdresten op de rand; ernaast een halfvol bakje borrelnootjes en een leeg karton Flügel-flesjes.

Niemand zegt iets; iedereen staart wat voor zich uit.

Philip kijkt nieuwsgierig naar Matt, die naast hem zit te sms'en met **Tessa Lief**.

MATT

(tikkt)

Sorry liefje, maar ga het niet meer redden. Slaap lekker. Hou van jou. Bel je morgen. X

Matt wisselt naar een ander scherm, met de naam **Charlie**.

MATT (CONT'D)
 (spreekt)
 Hey babe. Zie je zo. Zin in jou. X

Matt kijkt Philip aan terwijl hij het voicebericht inspreekt.

PHILIP
 Charlie? Van de kroegcommissie?

Matt haalt grijnzend z'n schouders op. Dan stopt hij zijn telefoon weg in zijn zak. Het is stil aan de tafel.

Nog steeds zegt verder niemand iets.

Bart komt naar voren op zijn stoel.

BART
 Wat staat er tegenover als ik drieëntwintig van die borrelnoten in mijn voorhuid kan stoppen?

De jongens komen tot leven; stoelpoten verschuiven, bekleding kraakt.

Ook Matt schuift naar voren; hij wijst naar de tijgernootjes.

MATT
 Van die?

Bart knikt.

MATT (CONT'D)
 Allemaal tegelijk?

Bart knikt opnieuw; in zijn nek zijn rode vlekken zichtbaar, waar zijn overhemd tegen zijn huid schuurt.

Philip kijkt naar Jacob. Als Jacob dat merkt, maken ze oogcontact, maar zijn gezicht verradt niets.

Johannes neemt het woord:

JOHANNES
 Dah-dah-dat luh-lukt hem nooit. Wed ik een bacoetje of v-v-vier...

Johannes telt de aanwezigen.

JOHANNES (CONT'D)
 ... vijf... nee, zes om.

Hij eindigt bij Matt en kijkt hem aan.

MATT
 (overmoedig)
 Nee, dat lukt hem nooit. En als 't wel lukt, vreet ik ze allemaal op.

BART
 (lachend)
 Eindelijk. Iemand die mijn
 uitdaging serieus neemt.

MATT
 Maar als het niet lukt, dan moet
 jíj ze állemaal eten, Bart. Stuk
 voor stuk.

Bart kijkt Paulus, Jacob en Philip aan.

BART
 En wat doen jullie?

PAULUS
 Ik ga naar huis.

Jacob haalt zijn schouders op.

JACOB
 Ik haal wel weer een rondje.

JOHANNES
 (kijkt naar Philip)
 Dat Bhikkhu in zijn eentje
 opdrinkt. Wordt-ie een beetje
 student van.

Bart gaat verzitten; trekt zijn overhemd omhoog en ritst de donkerblauwe broek van zijn pak open. Een punt van zijn onderbroek floept uit de ritssluiting. Hij duwt de witte stof weg en trekt zijn lul uit de opening van zijn boxershorts; in zijn hand houdt hij een voorhuid in de vorm van een lege patatzak.

Jacob fluit kort tussen zijn samengeperste lippen; Hij buigt voorover en drukt zijn sigaret uit op het lage tafelblad.

JACOB
 (plechtige toon)
 Heren. Dat is zonder twijfel de
 grootste voorhuid die ik ooit heb
 gezien.

Philip kijkt zijn vriend geschrokken aan.

Ook Matts gezicht betreft.

Bart pakt een hand borrelnootjes uit het ijzeren bakje; legt ze op de tafelrand en begint de nootjes in zijn voorhuid te stoppen:

BART
 Eén... twee... drie...

Na elk weggestopt nootje trekt Bart zijn voorhuid een beetje omhoog en stopt het volgende erin weg alsof het vorige er nooit in is verdwenen.

Philip en Matt kijken vol ongeloof naar Bart, Johannes glimlacht.

BART (CONT'D)
Vier... vijf...

Af en toe stopt Bart even; houdt hij zijn hoofd een beetje schuin, kijkt kort naar de indeling van de borrelnootjes in zijn voorhuid en drukt dan een nootje nog wat verder weg in een hoekje.

BART (CONT'D)
... zes... zeven...

Matt schudt zijn hoofd.

CUT TO:

BART (CONT'D)
... en eenentwintig... en
tweënwintig...

Iedereen kijkt naar Bart.

BART (CONT'D)
... en drieëntwintig.

Terwijl hij zijn voorhuid met twee vingers dichthoudt, vol als een waterballon.

MATT
(hoofdschuddend)
Jezus Christus. Drieëntwintig
borrelnoten.

Bart moet hardop lachen.

BART
Dat is nog niets, jongen. Mijn
persoonlijk record staat op
negenentwintig.

Hij kijkt met een valse grijns naar Jacob en Johannes.

BART (CONT'D)
Weten jullie nog?

Johannes knikt, kijkt heel trots.

JOHANNES
(tegen Philip)
Bhikkhu, haal je voor je vriendje
ook even een glaasje water?
(MORE)

JOHANNES (CONT'D)
 Want hij gaat een enorm droge bek
 krijgen van al dat gekauw.

Philips gezicht: wat is hier gebeurd? Hij kijkt naar Jacob.
 Die heeft een besmukte grijns op zijn gezicht.

6

EXT. SOCIËTEIT - DIE NACHT

6

Matt, Jacob en Philip komen de sociëteit uitgelopen; de
 Warmoesstraat is stil. Philip en Jacob lopen bij elkaar, Matt
 is een beetje van ze verwijderd en bezig op z'n telefoon. Hij
 schraapt zijn keel.

Philip schudt het hoofd, nog steeds lichtelijk beduusd over
 wat er net is gebeurd. Hij is een beetje dronken; praat dus
 een tikkeltje langzaam.

PHILIP
 Jij wist het?! Lul.

Jacob zegt niets, maar zijn blik spreekt boekdelen... Philip
 weet genoeg. Hij knikt. En kijkt naar Matt die voor hen
 uitloopt. Gebogen over zijn telefoon.

PHILIP (CONT'D)
 (tegen Matt)
 Drinken we nog wat?

Matt kijkt op, schudt zijn hoofd.

MATT
 Nee, ik moet de stad in, mijn
 mannelijkheid herwinnen. Dank.

Matt stopt z'n telefoon weg; en loopt de Warmoesstraat in.
 Philip en Jacob beginnen de andere kant op te lopen, richting
 de Dam. Na enkele meters zegt Philip:

PHILIP
 Hoe doet Matt dat toch? Die hangt
 'm dit vanavond waarschijnlijk weer
 in Charlie en dan daarna in Sophie
 of een of ander meisje van wie ik
 de naam niet weet. En van de week
 komt Tessa hier dan weer slapen,
 die dat allemaal niet mag weten
 natuurlijk... Zo'n relatie stelt
 dan toch helemaal niks voor?

Jacob steekt een sigaret op.

JACOB
 Jij luistert naar de duif die koert
 in je frontale kwab, naar het kind
 in je kop, terwijl je lul opspeelt,
 Matt niet.

(MORE)

JACOB (CONT'D)
 Die geeft de havik in zijn hart
 vrij baan. En een havik, die
 verwijt zichzelf niets.

Philip kijkt opzij.

JACOB (CONT'D)
 Jullie laten je allebei leiden door
 een ander gedeelte van je lichaam.
 (lacht)
 Jij bent nog nooit op open zee
 geweest, Bhiek. Je bent een
 binnenschipper. Pas straks, als
 zoet water een keer zout is
 geworden, weten we wat voor een
 schipper jij bent.

PHILIP
 En jij? Waar luister jij naar?

JACOB
 Ik? ...
 (glimlacht, opgewekt:)
 Naar Miles Davis. Keith Jarrett.
 Bill Evans.

7 INT. KAMER PHILIP - LATER, VROEG IN DE OCHTEND 7

Philip komt zijn kamer binnen. Hij kleedt zich uit en kijkt
 onderwijl naar buiten.

Aan de overkant ziet hij een **zwangere vrouw, 35**, die toekijkt
 hoe haar **man, 35**, in het licht van een bouwlamp een kamer
 staat te verven.

Philip tuurt er een tijdje naar, laat zich dan op bed vallen
 draait zich om, doet zijn ogen dicht.

8 EXT. ANTWERPEN - AVOND, ENKELE WEKEN LATER 8

Tien jongens van het Weeshuis lopen in de avondschemering
 luid door een brede, statige straat in Antwerpen richting het
 operagebouw in de verte.

JONGENS
 (zingend)
 "Het huis is zo mooi...
 Het huis is zo mooi...
 Het huis, het huis..."

Ze steken een brede straat over, voorbij een tramhalte, komen
 bij het operagebouw.

Jacob, in lange gedekte jas, en Paulus, lopen naast elkaar,
 iets buiten de groep. Jacob steekt z'n hand uit:

JACOB
Paulus, de kaartjes.

Paulus steekt zijn handen in zijn jaszakken. Zijn gezicht betreft. Hij stopt; loopt de zakken van zijn pak na.

PAULUS
Hè? Ik weet zeker dat ze in m'n zak zaten.

De groep stopt ook.

JACOB
Záten...?

Paulus maakt nog een rondje langs zijn zakken.

PAULUS
Ja.

JACOB
Niet meer dus. Maar oké. Je kan ze nog wel even gaan halen.

Jacob kijkt op z'n horloge:

JACOB (CONT'D)
Ik weet alleen niet of...

PAULUS
(geïrriteerd)
Nee, nee dat redden we niet.
Godverdomme.

JOHANNES
(tegen Matt)
Wat is er?

MATT
Paulus is de kaartjes vergeten.

Johannes kijkt Paulus boos aan.

JACOB
We lopen even terug. Dan halen we hopelijk de tweede helft nog.

JOHANNES
O-ow-oké. Wij vuh-vinden hier wel u-u-een kroeg o-o-om op jullie te wachten. Als we niet te dronken worden, redden we 't programma na de pauze dan wel.

Jacob en Paulus beginnen terug te lopen.

Bart komt bij Johannes, Matt en Philip staan. Johannes knipoogt naar Matt, Philip ziet dat.

MATT

Paulus is de kaartjes vergeten.

JOHANNES

En nu? Nu gaan we naar de kroeg.

Johannes klapt in zijn handen, loopt naar een bankje toe.

PHILIP

(zacht pratend tegen Matt)

Paulus is de kaartjes helemaal niet vergeten. Of wel?

MATT

(grijnzend)

Een halve opera, dat red ik net.
Maar een hele? Nee.

9

INT. STRIPTENT IN ANTWERPEN - DIE NACHT

9

Een stripclub met witte lichten en spiegels en rook; glas achter de bar. Een discobal aan het plafond. Muziek. En **vrouwelijke strippers (20ers en 30ers)**, eentje met kort, zwart haar, op een podium. Glitterende strings. Kleine borsten. Harde tepels.

Philip zit naast Bart die met een **stripper, 22**, praat; Philip kijkt maar kort naar de **stripper, 30**, die voor hem langs paradeert. Hij voelt zich duidelijk ongemakkelijk en draait zijn drankje nog eens rond op het barblad.

Matt staat verderop aan de bar met Johannes met een **stripper, 28**, te flirten. De muziek beukt. Zelfs Paulus staat met **een meisje, 20**, te praten.

Philip kijkt weer op naar de stripper die opnieuw langskomt; Bart leunt opzij.

BART

Je! Mond! Staat! Open!

Johannes neemt "zijn" stripper aan de hand en neemt haar mee naar een gordijn. Daar staat een klerenkast van een **uitsmijter, 40**, die ze laat doorlopen.

De stripper van 30, met kort, zwart haar is van de bar gestapt en komt bij Philip staan. Ze steekt haar hand uit.

STRIPPER

Hallo, ik ben Eva. Wie ben jij?

10

INT. STRIPTENT IN ANTWERPEN - MOMENT LATER

10

Eva is naast Philip komen zitten; ze praten. Philip moet hard praten om over de luide muziek heen te komen.

PHILIP

En... vind je dit werk leuk?

EVA

(verleidelijk)

Ja, ik heb er plezier in. Ik dans.
Da's een *art form*. Een manier om je
te uiten. *Communication of the
body*. En als ik denk, "'t is
klaar", dan is 't klaar.

Haar lichaam is heel dicht bij dat van Philip; de aantrekkingskracht is op zijn gezicht af te lezen.

EVA (CONT'D)

En jij? Hoe bent jij hier gekomen?

Philip knikt in de richting van Matt en de andere jongens, verderop aan de bar.

PHILIP

Met vrienden. We hebben een lustrum
te vieren.

Eva lacht. Philip zit er ongemakkelijk bij. Ze legt haar hand op Philips onderarm, vlakbij zijn horloge.

EVA

Waarom bestel je geen drankje voor
me?

PHILIP

Sorry. Natuurlijk. Wat wil je
drinken?

EVA

'n Cocktail. De meisjes drinken
altijd cocktails. Ik haal 'm wel
als je me 't geld geeft? Kun je
blijven zitten en een beetje
rondkijken. Dat vindt je fijn toch?
Kijken?

Eva glimlacht.

Philip overhandigt Eva twintig euro; ze kijkt hem lachend aan en schudt haar hoofd. Hij realiseert zich dat het te weinig is en geneert zich; hij pakt vijftig euro uit zijn portemonnee en wil de twintig terugpakken, maar Eva neemt beide biljetten mee.

Philip kijkt er met grote ogen naar. Dan vindt zijn blik die van Matt.

Matt kijkt hem glimlachend aan en kijkt dan naar Eva's billen, die heen en weer zwaaien onder haar oranje jurkje. Hij draait zijn hoofd weer naar Philip toe en schreeuwt over de harde muziek heen:

MATT
Lekker wijf, hoor. Goede benen!
Godverdomme.

Philip kijkt betrapt:

PHILIP
Ze gaat wat te drinken halen!

MATT
Wat?

PHILIP
(luider)
We gaan wat drinken!

Matt lacht weer met een blik van:

MATT
Natuurlijk, Bhiek! Natuurlijk!

11 INT. STRIPTENT IN ANTWERPEN / PRIVÉHOKJE - MOMENT LATER 11

Gedempte muziek in de verte. Philip zit in een lage nis op een leren bank, zijn handen op zijn bovenbenen, recht tegenover een spiegel; Het gordijn gaat open. Eva komt binnen en begint te dansen op de muziek.

Eva legt haar handen op de muur tegenover Philip. Op het opgeschroefde ritme van de muziek maakt ze schokkende bewegingen met haar bekken en haar billen; ze trekt haar jurkje op en laat haar kont zien. Eva kijkt over haar schouder. Langzaam schuift ze de bandjes van haar jurkje af. Dan draait ze zich om en komt op Philip af gelopen, haar armen voor haar borst gekruist.

Eva brengt haar borstkas tot vlak voor Philips gezicht; hij moet met zijn hand zijn lul verleggen in zijn broek. Eva legt haar handen in Philips nek en duwt haar borsten tegen Philips gezicht. Hij ademt diep in; dan schudt hij zijn hoofd.

PHILIP
Wacht... nee... ik...

EVA
(in Philips oor)
't is oké. 't is 'n privé booth.

Eva wrijft haar borsten tegen Philip mond op. Philips tong komt naar buiten en hij likt voorzichtig haar tepel. De muziek blijft spelen.

EVA (CONT'D)
Zie je? 't is fijn...

Eva gaat op Philips schoot zitten; ze begint langzaam met haar billen op Philips bovenbenen te rijden: ze schuurt tegen Philips schaamstreek.

Philip wordt er geil van: zijn hand gaat achter haar rug om naar haar billen. Eva knoopt zijn shirt open.

Langzaam trekt Philip Eva's string opzij.

Philips shirt gaat open. Zijn ogen staan op halfzeven.

Eva danst door in zijn schoot, nog steeds heel verleidelijk:

PHILIP
(opgewonden:)
Ik wil dingen doen met jou die niet
mogen...

Philip z'n broek is opengeknoopt.

Ineens stopt de muziek; Philip zoent door, maar Eva stopt vrij snel. Ze wordt ineens zakelijk:

EVA
't is spijtig. Maar de tijd is om.

Philip is verbaasd, hij beweegt zenuwachtig, snel:

PHILIP
Nee, nee. Wacht. Ik heb nog wat
geld...

Philip kijkt in zijn portemonnee.

PHILIP (CONT'D)
Twintig euro.

EVA
Da's oké. Je kunt daarmee nog één
song krijgen...

Philip geeft Eva de twintig euro; ze pakt haar jurkje op en houdt het tegen haar borsten aan en staat op.

PHILIP
Waar ga je heen?

EVA
Ik moet even terug, ik moet dat
geld brengen, anders komen ze
controleren.

Philips wangen zijn heel rood. Hij knikt.

EVA (CONT'D)
Ik ben zo terug.

Eva verdwijnt uit de ruimte.

Philip zit. En wacht. We horen op de achtergrond een ander liedje. Hij zucht. Wrijft over zijn gezicht. Wil dan weten hoe laat het is. Maar zijn horloge is weg; het ligt ook niet op het tafeltje, ook niet in een gleuf van de bank. In paniek haalt Philip zijn handen door zijn haar heen. Hij begrijpt nu pas wat er is gebeurd; hij schudt zijn hoofd en schreeuwt:

PHILIP
Godver! Kanker! Kut!!

Dan komt de uitsmijter de ruimte binnen. Tuurlijk, is de uitdrukking van Philip.

12 EXT. ANTWERPEN - MOMENT LATER 12

Philip loopt alleen door een lege straat in nachtelijk Antwerpen. Het regent; hij huivert, boos. Hij geeft een trap tegen een vuilnisbak aan.

13 INT. JEUGDHOSTEL IN ANTWERPEN / HOTELBAR - LATER 13

Philip komt doorweekt de hal van het hostel binnen. Jacob zit aan een bar te drinken, terwijl hij een potje patience speelt; boven de bar hangt goedkope slangverlichting.

Philip loopt op zijn vriend af. Druipend van de regen.

JACOB
En, beviel het? Op open zee?

Philip is even stil. Trekt een gesloten mondhoek op.

Jacob kijkt hem aan, glimlacht; gebaart dat bij hem moet komen zitten. Hij gebaart naar de **barman, 25**, dat hij twee biertjes wil.

Philip trekt zijn natte jas uit. Jacob ziet dat Philips overhemd verfromfraaid is en bovendien fout geknoopt.

Jacob pakt de kaarten op, schudt ze, begint ze dan uit te delen.

Philip kijkt naar de kaarten die voor hem op tafel vallen terwijl Jacob deelt. De barman zet twee biertjes neer.

JACOB (CONT'D)
De opera was ook niks, als dat wat goedmaakt.

PHILIP
Ik ben Elisabeths horloge kwijt.

Jacob kijkt Philip aan: hij weet niet waar hij het over heeft.

PHILIP (CONT'D)
 ... van haar gekregen. Vorig jaar.
 Voor m'n verjaardag. Duur ding.

Jacob is klaar met delen. Hij kijkt naar z'n kaarten. Ordent
 ze. Philip volgt zijn voorbeeld.

JACOB
 Daar ben je student voor, Bhiek. Om
 de tijd te verliezen en volwassen
 te worden. Om aan een hotelbar te
 zitten drinken en kaarten. Zonder
 dat iemand daar iets van vindt of
 zegt. En niemand die het ziet,
 godzijdank.

Hij legt zijn geordende kaarten neer op de bar.

JACOB (CONT'D)
 Weet je waarom er geen ramen zijn
 op de sociëteit, Bhikkhu?

Philip schudt zijn hoofd. Maar Jacob zegt niks.

PHILIP
 Zodat mensen niet naar binnen
 kunnen kijken?

JACOB
 Dat is maar ten dele waar. De
 sociëteit heeft vooral ook geen
 ramen zodat wij niet naar buiten
 hoeven kijken. Zodat we de
 verstikkende onontkoombaarheid
 kunnen ontlopen.
 (omineus)
 Voor even nog.

Jacob pakt zijn kaarten op.

14 INT. HUIS OUDERS ELISABETH / EETKAMER - AVOND, ENKELE 14
 DAGEN LATER

Philip zit met Elisabeth en **de ouders van Elisabeth** aan
 tafel, in de gezellige, grote eetkamer van het huis van de
 ouders van Elisabeth, met veel kunst aan de muur, en dure
 meubelen. Hij voelt zich duidelijk niet op zijn gemak.

Elisabeths vader, 52, schenkt zichzelf en zijn **vrouw, 51**, nog
 een glas wijn bij:

ELISABETHS MOEDER
 [...] En de schilders zijn
 eindelijk weer vertrokken.

Ze kijkt naar Philip:

ELISABETHS MOEDER (CONT'D)
 Je weet niet wat je ziet. Het is
 boven echt prachtig nu.

Philip knikt. Zijn telefoon trilt in zijn broekzak; hij haalt
 het toestel onder tafel tevoorschijn.

ELISABETHS VADER
 Net zo prachtig als de factuur.

Philip bekijkt het bericht:

ELISABETHS MOEDER	MATT
(gespeeld-ontdaan)	(bericht)
Joop!	Bhikkhu!

Philip kijkt op en lacht; en dan weer naar zijn telefoon;
 Matt is iets aan het typen:

ELISABETHS MOEDER
 Was het leuk?

Philip kijkt weer op.

PHILIP
 Sorry. - Wat?

ELISABETHS MOEDER
 In Antwerpen? Hoe was het? Jullie
 waren naar de opera?

PHILIP
 Eh...

Philips telefoon trilt weer:

MATT
 (bericht)
 Al een SOA-test gedaan?

Philip kijkt op; hij weet niet wat hij tegen Elisabeths
 moeder moet zeggen.

PHILIP
 Ja.

MATT
 (bericht)
 Geintje.

MATT (CONT'D)
 (bericht)
 Hoeft niet. Platjes voel je gewoon.

Philip tikt snel op zijn telefoon; een smiley.

MATT (CONT'D)
 (bericht)
 Nieuw horloge gekocht al?

Elisabeths moeder glimlacht:

ELISABETHS MOEDER
 Welke was het?

ELISABETH
 Phil?!

Philip doet z'n telefoon weg.

PHILIP
 Ehmm... Even denken. Hij speelde in Spanje? Er ging iemand dood? Dat weet ik wel, nog. Het was van...

ELISABETHS MOEDER
 Bizet! Carmen.

Philip knikt.

ELISABETH
 Ja? Was het Bizet?

Philip twijfelt nu.

PHILIP
 Ik geloof het wel, ja.

ELISABETHS VADER
 (lachend)
 Wat ben je toch een culturele jongen.

Philip knikt, hij is er niet helemaal bij: zijn voorhoofd is een beetje zweterig.

Dan kijkt hij naar Elisabeth:

ELISABETHS VADER (CONT'D)
 Volgens mij zijn we klaar met eten.

Elisabeth staat op en verzamelt de borden; haar moeder helpt haar.

Elisabeths vader pakt de fles wijn weer op:

ELISABETHS VADER (CONT'D)
 Wijn?

Philip knikt.

De twee vrouwen lopen de kamer uit.

Philip krijgt weer een bericht; zijn telefoon trilt in zijn broekzak.

MATT
(bericht)
Volgende week weer naar Antwerpen?
Of liever Praag?

Philip ontmoet vaders blik, die glimlacht.

ELISABETHS VADER
Is er iets, jongen?

PHILIP
Nee, sorry. Een huisgenootje.
Gedoe. Ik help 'm even.

ELISABETHS VADER
Dat vind ik toch bijzonder, hoe
jullie jongens voor elkaar zorgen.

15 INT. SOCIËTEIT / BORRELZAAL - AVOND, BEGIN KERSTRECES 15

Het is donker.

Geluid van geroezemoes in de borrelzaal.

Philip, Matt, Johannes en Bart zitten in het halfduister op de vloer van de borrelzaal, tegen grote tafels die op hun kant zijn gelegd. Aan de andere kant van de zaal klinkt:

JONGENSSTEM (O.C.)
Oehoe!

Bart grist een koffiekop uit een bak naast hem; gooit hem als een granaat in de richting van het geluid.

JONGENSSTEM (O.C.) (CONT'D)
Oe-hoe! Mis!

BART
(gedempt)
Fuck!

MEISJESSTEM
Oe-hoe!

Johannes pakt een kopje uit de bak en gooit hem nu ook naar de andere kant.

PHILIP
Ik vind het verbijsterend.

MATT
Wat?

PHILIP
 'k Heb totaal geen last van
 schuldgevoel.

Matt draait zijn hoofd opzij, glimlacht samenzweerderig.

MATT
 Mooi, toch?

PHILIP
 Ik weet niet.

Matt zet zijn handen aan zijn mond.

MATT
 Oe-hoe.

Even later valt een kopje kapot op de grond achter hen.

Philip schudt zijn hoofd. Hij draait de andere kant op, naar Bart.

PHILIP
 (fluisterend tegen Bart)
 Bart! Ik moet pissen.

MEISJESSTEM ANDERE KANT (O.C.)
 Oe-hoe!

Bart draait opzij:

BART
 Wat?

PHILIP
 (fluisterend, maar met
 nadruk)
 Ik - moet - pis - sen!

Bart is afgeleid door Matt die een kopje in de richting van het geluid gooit.

MEISJESSTEM (O.C.)
 Mis!

PHILIP
 Bart. Pissen! Kan dat?

Philip pakt Bart bij de mouw van zijn overhemd.

BART
 Ja, natuurlijk. Maar ik zou het wel
 op de plee doen. Ik roep wel dat er
 even niet gegooid moet worden.

Als Philip twee meter is gekropen, staat hij voorzichtig op; Bart verzit.

BART (CONT'D)
 (heel luid)
 Oe-hoe! Achterin!

Philip kijkt om. We horen een schoteltje door de lucht zwenken; het raakt hem op zijn hoofd, vlak onder zijn haargrens.

PHILIP
 Au!

BART
 Raak!

16 INT. SOCIËTEIT / GANG - MOMENT LATER 16

Philip loopt de gang op. Een **meisje, 21**, met een donkerblauw vestje aan komt op hem afgelopen.

ROSANNE
 Philip!

Philip glimlacht.

ROSANNE (CONT'D)
 Shit. Je bloedt.

Philip brengt zijn hand naar zijn hoofd. Er zit bloed op zijn vingers. Hij kijkt geschrokken.

17 INT. SOCIËTEIT - MOMENT LATER 17

Het rommelige bestuurshok van het sociëteitsbestuur; veel kleding, lege glazen, een openstaande gereedschapskist. Oude computers op een vol bureau. Philip zit op een stoel. Zijn wond wordt aangestipt door Rosanne van Nierop - ze heeft duidelijk interesse in Philip.

ROSANNE
 Dit gaat prikken, sorry.

Rosanne stipt met een nat watje de wond op Philips hoofd aan; hij sluit zijn ogen, verbijt de pijn.

ROSANNE (CONT'D)
 (beetje verliefd toontje)
 Ik vond dat je een grappig stukje had geschreven, over de groentijd.

VROUWENSTEM (O.C.)
 Wat was er zo grappig aan dat stukje van hem?

Philip opent zijn ogen. In de hoek van de ruimte zit een andere jonge vrouw, **Karen Ricks, 21**, met het corpstijdschrift, *VERITAS*, in haar handen.

Philip kijkt geïnteresseerd naar het meisje; Karen heeft volle lippen, een brede kaak en een kleine kin. Een lange, smalle neus.

ROSANNE
(beetje stuntelig)
Nou, eh... ja, alles eigenlijk...

Karen bladert terug door het blad. Dan vindt ze Philips stuk. Philip sluit zijn ogen weer.

Karen zegt niets. Het is stil. Rosanne rommelt in de verbanddoos. Philip opent zijn ogen; kijkt weer naar Karen. Ze leest het stuk.

ROSANNE (CONT'D)
Ben je allergisch voor jodium?

Philip kijkt nog naar Karen.

ROSANNE (CONT'D)
(geïrriteerd)
Phil?

Philip kijkt opzij, naar Rosanne.

PHILIP
Sorry. Ik dacht even... Denk je dat ik naar het ziekenhuis moet?

Rosanne schudt haar hoofd:

ROSANNE
Nee, dat denk ik niet. Het is maar een klein wondje. Maar omdat je gedronken hebt en het op je hoofd zit bloedt het meer dan normaal.

Philip kijkt weer naar Karen; ze slaat het tijdschrift dicht, kijkt Philip aan, zegt niks.

ROSANNE (DEELS O.S.) (CONT'D)
Ik plak het gewoon goed dicht.

Philip reageert niet op wat Rosanne zegt.

Karen staat op en loopt weg en kijkt niet meer naar Philip. Philip kijkt wel.

Als Rosanne Philips wond begint dicht te plakken met pleisters, moet hij zijn ogen sluiten. Rosanne draait Philips hoofd; plakt een zwaluwstaartje op zijn huid.

Karen staat aan de bar van de borrelzaal; de lichten zijn weer aan. Enkele lampen van de kroonluchter zijn gesneuveld.

Philip loopt naar haar toe.

Karen kijkt niet om, maar ze weet dat Philip naast haar staat.

Er ligt een omgevallen kerstboom in de zaal; eromheen ligt kapot servies. Over de lambrisering van de bar hangen kerstlampjes.

Er wordt apekooi gespeeld met borreltafels; jongens en meisjes rennen over de obstakels, achtervolgd door **vier mensen** die tikken.

Philip en Karen kijken naar de andere leden, waaronder Matt.

Dan kijkt Philip naar Karen:

PHILIP
En? Wat vond je?

Zonder hem aan te kijken:

KAREN
Waarvan?

Onzekere blik Philip. Nu pas draait Karen haar hoofd, kijkt hem lachend aan.

KAREN (CONT'D)
Meesterlijk stukje.
Wil je wat drinken?

Voordat Philip heeft kunnen antwoorden:

KAREN (CONT'D) (CONT'D)
(tegen barjongen)
Mag ik twee bier?

Nu draait ze haar hele lichaam naar Philip toe, kijkt even naar 't krammetje bij zijn wenkbrauw.

KAREN (CONT'D)
Hmmm, had beter gekund.
Ik was vanmiddag in Zaanstad,
donor. Cornea en hartkleppen. Plop,
plop, oogjes eruit, knikkers erin -
borstkas open hart eruit.
Hij had zichzelf een kogel door
zijn kop gejaagd - gaten aan beide
kanten, je kon er doorheen kijken.
Bizar.

Neemt een slokje bier.

KAREN (CONT'D)
En jij? Wat heb jij vandaag gedaan?

Philip kijkt haar aan, nogal onder de indruk.

Een **jongen** springt over de bar, achtervolgd door een andere **tikker**.

JONGEN 1
Apekooi! Apekooi!

De twee kijken kort op, dan weer naar elkaar:

PHILIP
Ik? Eh... verhuisd... Ik heb een
grotere kamer gekregen.

Karen lacht.

KAREN
Goh, boffen.

Blikken over en weer.

PHILIP
Is dat je-

KAREN
Bijbaantje, ja. Je haalt die ogen
en het hart eruit en stopt het in
een speciale koelbox - dat hart,
dat spoel je uit. En dan breng je
het naar het ziekenhuis. En daarna
kom je hierheen.

Dan, ineens, komt Matt bij het tweetal staan:

MATT
Genoeg!

Hij legt zijn ene hand op Philip schouder en zijn andere hand
op die van Karen:

MATT (CONT'D)
Ik zei: Genoeg!

Karen en Philip kijken eerst elkaar verwonderd aan en dan
naar Matt:

MATT (CONT'D)
Phil,
(blik naar Karen, knikje)
... schoonheid. We gaan naar 't
Weeshuis. In Mondriaanstijl.

KAREN
Mondriaanstijl?

Matts wenkbrauwen schieten omhoog.

MATT
 (met gespeelde verbazing)
 Jij... jij kent 't Mondriaanspel
 nog niet?

19 EXT. PATERNOSTERSTEEG - MOMENT LATER

19

Een winternacht waarin adem condenseert; Philip, Matt en Karen staan in dikke jassen bij elkaar op straat.

Matt begint in een rechte lijn vooruit te lopen, zijn ene voet recht voor de andere plaatsend. Philip volgt hem en Karen volgt Philip weer, nog wat onwennig.

Met zijn rug naar Philip en Karen zegt Matt:

MATT
 De regels zijn niet zo
 ingewikkeld...

Hij loopt over twee fietsen die tegen een zitbankje staan, en lijnrecht over het bankje.

MATT (CONT'D)
 Recht lopen...

Hij stapt voorzichtig van het bankje.

MATT (CONT'D)
 ... niet rennen...

KAREN
 En in een zo recht mogelijke lijn
 naar huis zeker?

Op de Nieuwezijds Voorburgwal stapt Matt via de bovenkant van een achterband kalm en zeker op de achterklep van een geparkeerde auto en draait zich om.

MATT
 Juist.

Hij steekt zijn hand uit.

MATT (CONT'D)
 Dus kom, kinderen.

Philip en Karen volgen Matt. Ze lopen met z'n drieën in een rechte lijn: via de onderdoorgang op het Damrak en de daarop volgende twee stegen, komt het drietal bij de Nieuwezijds Voorburgwal.

MATT (CONT'D)
 (tegen Karen)
 Waar woon jij eigenlijk?

KAREN

Op de hoek van de Kerkstraat en de Reguliersgracht. In het Minervahuis.

MATT

Ah... dáár...

KAREN

(lachend)

Ja, ik heb je er regelmatig rond zien lopen. 's Nachts.

Matt grijnst.

Via een steeg in de Spuistraat komt het drietal bij het Singel uit.

De kortste weg is duidelijk door het water.

MATT

Dus. We gaan zo. Want...

Matt stapt op een houten platform dat aan de walmuur is bevestigd.

MATT (CONT'D)

... daar...

(wijst naar overkant)

... kunnen we via die grijze sloep op de kant klimmen. Dan door de Bergstraat, over de Leliegracht, de Keizersgracht en de Westermarkt en we zijn thuis.

Zijn stem galmt over de lege gracht.

Philip stapt met Karen op het drijvende terras; hij loopt naar de rand, gaat op z'n knieën zitten en voelt het water.

PHILIP

Matt, het is ijskoud.

MATT

Dat is niet zo gek, het is winter.

(tegen Karen)

Jij hoeft het water niet in hoor, schat.

Hij trekt zijn schoenen uit, staat op één been, wijst met zijn hoofd naar Philip.

MATT (CONT'D)

(idem)

Maar die jongen gaat mee.

Hij trekt zijn broek uit.

KAREN

Ik ga ook.

Matt lacht hardop.

MATT

Mooi.

Philip trekt zijn jas en borreljasje uit en begint zijn overhemd los te knopen. Hij huivert van de kou. Hij kijkt naar Karen die zich aan het uitkleden is, en vermant zich.

Op de achtergrond het zwarte water van de gracht bij nacht.

Matts blote schouders en bicepsen glimmen in het gele lantaarnlicht; hij is gespierder dan Philip.

Philip besluit zijn shirt aan te houden. Karen heeft zich tot op haar ondergoed uitgekleeed.

Matt wijst naar een plastic zak die over het zadel van een oude fiets zit.

MATT (CONT'D)

Phil, pak die zak even. Voor onze kleren.

Philip loopt naar de fiets; Zijn benen zijn dun en wit in het straatlicht. Dan loopt hij terug.

Matt staat aan de waterkant; kijkt over zijn schouder naar Philip:

MATT (CONT'D)

En hooghouden, hè, Bear Grylls.
(en naar Karen)
Nou, kom hier.

Met een ruk trekt Matt Karen naar zich toe en houdt haar hand vast. Hij kijkt naar het water.

MATT (CONT'D)

En niet springen, hè? Er kunnen fietsen in het water liggen.

Dan springt hij in de gracht.

Karen lacht. En springt achter Matt aan.

Philip gaat met de tas in zijn hand voorzichtiger te water, het koude water grijpt hem vast.

In het water kijkt Karen achterom; Philip lacht en probeert te ontspannen terwijl hij de tas hoog houdt, maar het lukt niet. Matt duikt onder water. Als hij boven komt, hoor je hem heel duidelijk via zijn neus uitademen. Hij gaat crawlend de gracht door. Karen volgt hem, in schoolslag.

Philip probeert te zwemmen, maar knalt met zijn knie tegen iets aan.

PHILIP

Au.

En kan de zak maar amper bovenhouden. Zijn hoofd gaat onder water; en Philip krijgt een slok water binnen. Hij proest.

Karen kijkt achterom.

KAREN?

Gaat het?

Matt klimt aan de overkant al op de kade. Hij staat met een groot, gezond lichaam op de kant; water druppelt van zijn hoofd, haar, schouders en vingers naar beneden.

MATT

Ah! Lekker!

Als Karen bij de kant aankomt, helpt Matt haar omhoog. Philip gooit de plastic zak kleren op de kade en worstelt zichzelf omhoog. Hij kan zich niet goed optrekken; schopt wild met zijn benen in het water. Zijn knie bloedt. Matt helpt hem niet, hij pakt de zak met kleren en loopt er mee naar Karen.

Philip hangt aan de kaderand en ziet de twee staan naast elkaar op de straat, hun bijna naakte lichamen dicht bij elkaar. Dan lopen ze naar de stoep om zich aan te kleden.

Philip huivert, kijkt ze na.

20

INT. WEESHUIS / HAL - MOMENT LATER

20

Het is donker in de gang van het Weeshuis; aan het einde van de hal brandt een kroonluchter. Slechts één lampje doet het. Philip loopt half hinkend achter Karen en Matt aan de gang in. Hij kijkt naar de tatoeage op Karens schouderblad: vier bibberende krassen, naast elkaar, als de afdruk van een tijgerklauw.

Bij het trappenhuis blijft Karen staan en kijkt omhoog.

Matt is doorgelopen. Philip probeert zijn klappertanden te verbloemen door zijn kaken op elkaar te houden.

Matt stopt verderop in de hal.

MATT

Kom.

Hij knikt met zijn hoofd in de richting van het achterhuis.

21 INT. WEESHUIS / DOUCHE - MOMENT LATER

21

Philip, Matt en Karen staan in hun ondergoed onder de warme douche van het Weeshuis, twee douchekoppen naast elkaar. De ruimte lijkt wel een soort stoombad. Karen staat in het midden, zonder bh. Philips shirt plakt aan zijn bovenlijf. Hij wrijft met gekruiste armen over zijn bovenarmen.

Philip rilt. Karen pakt hem vast bij zijn schouders, trekt hem dichterbij, in de warme waterstraal. Ze pakt Philips shirt vast om het uit te trekken, maar het plakt aan zijn rug. Het duurt even voordat het uit is. Hij klappertandt nog steeds.

Matt trekt zijn onderbroek uit en pakt een fles douchegel op, geeft hem aan Karen.

MATT

Hier, om de cholerabacteriën van je lichaam weg te wassen.

Karen neemt de fles van Matt aan; ze giet een scheut zeep in haar hand en zeept Philips rillende borst in. Daarna zeept ze zichzelf in. De huid van haar buik en schouders begint te glimmen.

Philip rilt nog steeds. Karen lacht naar hem; haar haar hangt in natte strengen langs haar gezicht. Dan houdt ze haar hoofd naar achteren, onder de straal, en opent haar mond. Ze kijkt Philip aan als ze het warme water uitspuwt.

Matt schudt vol ongeloof zijn hoofd, bijt op zijn onderlip. Het beeld wordt een beetje wazig; het trilt.

MATT (CONT'D)

(klinkt ver weg)

Goed...

Het water loopt heel luid nu.

MATT (CONT'D)

(niet te verstaan)

En...

Dan klinkt er een dof geluid van Philips lichaam dat op de tegelvoer klapt.

22 INT. UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK / HAL - OCHTEND

22

Een volle hal. Studenten lopen langs elkaar heen, staan in de rij bij een koffieapparaat.

Philip loopt de hal binnen. Hij ziet Jacob, Johannes Matt midden in de koffierij staan en loopt naar ze toe.

JOHANNES

Phu-Philip... Zuh-zware nacht
gehad?

Jacob glimlacht.

Philip negeert Johannes; kijkt naar Matt.

MATT

(lichtelijk afstandelijk
toontje dat we niet van
Matt gewend zijn)
Goedemorgen, jongen.

PHILIP

Goedemorgen.

MATT

Koffie?

Philip negeert de vraag:

PHILIP

Wat is er gebeurd, vannacht?

Matt haalt zijn schouders; hij schuift een plek op in de rij.

Johannes kijkt even naar het tweetal, Jacob schuifelt mee:

MATT

Ik heb ook een paar gaten. 't Was
wel geil... En jij ging toch niets
doen, toch?

Philip kijkt een beetje angstig om zich heen; hij wil niet
dat mensen dit horen, maar hij wil het ook vragen.

PHILIP

Heb je met Karen geneukt?

Matt kijkt Philip kort aan; hij glimlacht geheimzinnig. Ze
schuiven weer wat op in de rij.

MATT

(veranderde toon, alsof
hij het zichzelf
afvraagt)
Heb ik dat gedaan? Heb ik dat
gedaan? Heb. Ik. Dat. Gedaan?

PHILIP

Ja dus.

MATT

Nee.

Matt is aan de beurt. Hij kijkt naar het apparaat. Drukt op
een knop. Kijkt dan weer naar Philip:

MATT (CONT'D)

Of wel?

Matt draait zich weer naar de koffiemachine. Pakt er een kopje uit.

Maar Philip pakt hem vast. Koffie loopt over Matts hand.

Matt draait zich naar Philip toe en kijkt even gefuckt, maar begint dan te glimlachen. Hij houdt zijn hand omhoog. Koffie druipt langs zijn handpalm.

MATT (CONT'D)

(tegen Johannes en Jacob)

Nou wil de Monnik ineens heel graag
weten wat ik vannacht met Karen
Ricks heb gedaan.

Philip kijkt Matt aan alsof hij nog iets wil zeggen, maar doet het niet. Dan kijkt hij naar Jacob, draait zich om en loopt weg.

MATT (CONT'D)

Precies.

23

EXT. NATUUR BIJ VALKENBURG - LAAT IN DE OCHTEND

23

Een grote groep Vondelingen, onder wie Matt, wandelt in de heuvels bij Valkenburg door een prachtig, verstild landschap. Jacob en Philip lopen enigszins achterop bij de rest van de groep.

JACOB

En hoe is het met Matt?

PHILIP

(geïrriteerd)

Prima.

JACOB

Oh, de meisjes hebben nog steeds
ruzie.

Philip zegt niets.

JACOB (CONT'D)

Bhikkhu toch, ik -

PHILIP

(nog steeds bozig)

Ik wil het er niet over hebben...
Godverdomme.

Philip ademt diep de koude winterlucht in. Het helpt, een beetje; hij ontspant.

De rest van de Vondelingen loopt door.

Er is niets te horen dan het kraken van de sneeuw onder hun voeten.

Dan, ineens, staat er een jonge ree, midden op het brede pad.

JACOB

Kijk.

De ree is heel stil, kijkt, haar mond beweegt.

Maar als Jacob en Philip op de ree aflopen, schiet ze weg.

De twee jongens lopen nog een tijdje door en komen uiteindelijk bij een grottenstelsel in Valkenburg uit. De rest van de Vondelingen stroomt de parkeerplaats al op. Een auto komt aanrijden, met **Elisabeth** en **Tessa, 21**, er in; Elisabeth toetert. Tessa zwaait.

Dan rolt het raampje omlaag.

ELISABETH

(glimlachend)

We zijn er!!!

Philip glimlacht. Jacob ook, knikt, en zwaait vriendelijk.

24

INT. GROTTE VAN VALKENBURG - AVOND

24

Een grote ruimte. Het lustrumgala van Vondel. Allemaal grote, ronde tafels met tientallen jongens en meisje in galajurk en rokkostuum die staan, praten, plaatsnemen.

Philip staat met Matt achter de tafel waaraan Elisabeth, Tessa, Paulus en **Paulusí vriendin, 19**, al zitten, naast de tafel waar Jacob en Johannes zitten.

Elisabeth draagt een zwart glinsterende jurk. Hij contrasteert mooi met haar witte huid. Ze zit met Tessa te praten. We horen niet wat ze zeggen.

Op de achtergrond staan Philip en Matt naast elkaar, naast hun stoelen. Ze kijken de ruimte in.

PHILIP

Godverdomme, Matt. Die microfoon is het enige wat je moest meenemen. Het enige. En je besteedt het uit aan -

MATT

Ontspan. Het komt goed.

Philip schudt gefrustreerd het hoofd; hij wrijft in zijn oog.

Matt overkijkt de zaal. De sfeer in de ruimte is uitgelaten: jonge, vrolijke mensen die zich mooi hebben gemaakt en die kletsen terwijl ze gaan zitten. Een **jongerejaars in smoking, 20**, kijkt ze aan en houdt z'n biertje omhoog.

MATT (CONT'D)
(negeert Philips
opmerking)

Mooi, hè? Dat ik die jaars dan net een ongelofelijk lul vindt omdat hij die microfoon is vergeten en nu hij zegt het te regelen en ontspannen een biertje naar mij ophoudt dat ik dan denk: relaxte pik, eigenlijk.

Maar Philip reageert nu amper; Matt voelt Philips koude schouder, draait zijn kant op.

MATT (CONT'D)
Ik zat je te fokken, man. Ik heb haar niet aangeraakt. Echt niet.

De jongerejaars in smoking krijgt van een oudere medewerker, 38, van het restaurant een microfoon aangereikt.

Philip lijkt hem te geloven.

De jongerejaars in smoking komt nu naar Matt en Philip toegelopen. Ze zijn bijna bij de tafel. Hij houdt de microfoon in zijn hand.

Matt glimlacht.

JONGEREJAARS
Hier, kijk eens.

De jongerejaars geeft 'm aan Matt.

MATT
(tegen jongerejaars)
Fijn dat het gelukt is, dank.

JONGEREJAARS
Het was heel dom dat ik 'm vergeten was.

MATT
Ach. Ik zei het net al tegen Philip: die regelt het wel.

Philip geeft Matt een opgeluchte duw terwijl ze aan tafel gaan zitten, maar de jongerejaars blijft staan.

JONGEREJAARS
Dag.
(tegen naar Tessa)
Jij moet Charlie zijn.
(MORE)

JONGEREJAARS (CONT'D)

Ik ben Wouter. Ik heb de lokatie helpen regelen. En de geluidsinstallatie. Wat leuk je te ontmoeten.

(dan naar Elisabeth)

Elisabeth, denk ik? Wouter.

Tessa zegt niets.

ELISABETH

Elisabeth...

PHILIP

(pinnig, tegen Wouter)

Als jij dan nu even vraagt of de microfoon aan kan? Dan hebben we er nog wat aan. Gaan we zo beginnen.

JONGEREJAARS (WOUTER)

Sorry. Natuurlijk.

MATT

Fijn.

Tessa kijkt wantrouwend naar Matt als hij gaat zitten. Philip gaat ook zitten en lacht kort naar Tessa; hij schudt zijn hoofd er bij:

PHILIP

Die Wouter. Wat een paardenreet. Wíj...

(gebaar naar Matt en Paulus)

... hebben deze locatie geregeld. Hij was de microfoon vergeten, het enige wat hij moest doen. En vergeet ook nog steeds onze namen. (schudt het hoofd)

Ongelofelijk. Wat een paardenreet. Die gaat geen baantjes krijgen.

Matt kijkt naar zijn vriend, glimlacht dankbaar.

25

INT. GROTEN VAN VALKENBURG - LATER DIE AVOND

25

Luide muziek, oplichtende discolampen, stoelen en tafels die opzij zijn geschoven: het gezelschap staat te dansen. De meeste meisjes hebben gympen aangetrokken, bij de jongens zijn de strikjes af. Er heerst een uitgelaten stemming, met veel geiligheid in de lucht.

Philip staat met Elisabeth te dansen. Ze laten elkaar los omdat Paulus graag wil dansen met Elisabeth.

Matt is dronken; Hij zoekt Philip op in de mensenmassa.

MATT

Thanks, man.

Elisabeth kijkt naar Matt en Philip; Matts gezicht in de nek van haar vriend. Philip stapt weg.

PHILIP

(beschermd door de luide muziek)

No worries.

MATT

Je gelooft me, hè?

Hij draait zijn hoofd naar Philip.

MATT (CONT'D)

Dat er niets is gebeurd met Karen?

Philip kijkt naar Elisabeth. Ze danst op de luide muziek met Paulus, ze ziet er goed uit.

Hij knikt.

MATT (CONT'D)

Ze wil jó, man. Ze kwam op de vorige borrel nog naar me toe... vragen waar jij was. Ongelofelijk. Het hele corps zou 'r zo doen, maar ze wil jou... De monnik.

Philip kijkt Matt vol verbazing aan; zijn vriend grijnst. Philip moet ook grijnzen.

26 INT. HOTEL VALKENBURG / GANG - DIE NACHT 26

De stilte van een hotelgang. Philip en Elisabeth lopen door de lange, lege gang van het hotel. Philip is nog energiek, danst nog een beetje. Elisabeth heeft haar schoenen in haar hand. Philip kijkt niet naar haar.

27 INT. HOTEL VALKENBURG / HOTELKAMER - MOMENT LATER 27

Philip doet de deur van de hotelkamer dicht. Hij staat met zijn rug tegen de deur; Elisabeth loopt door naar de badkamer.

Philip trekt het jasje van zijn rok uit; hangt hem in de klerenkast.

ELISABETH (O.C.)

Nou ja.

PHILIP

Wat?

Hij loopt naar de badkamer. Elisabeth houdt een schaalpje omhoog met twee condooms erop, badolie, een sexy nachtmasker.

PHILIP (CONT'D)

Ja goed, hè?

ELISABETH

Dit ligt er wel heel erg dik bovenop.

Philips blik: ook al niet goed.

Elisabeth doet haar oorbellen uit.

ELISABETH (CONT'D)

En Tessa, die staat erbij en kijkt er naar...

Ze schudt haar hoofd. Zucht.

ELISABETH (CONT'D)

En Paulus, doet die dat dan ook?

Philip haalt, met vermoeide blik, zijn schouders op en schudt nee, maar niet heel duidelijk.

ELISABETH (CONT'D)

Lekker, die vrienden van je.

PHILIP

(vinnig)

Weet je, dat als je mijn vrienden zo afzeikt, je mij afzeikt? En dat als je zegt dat wij geen zin hebben om nog wat te gaan dansen met Matt en Paulus en de rest, je dat zegt zonder mij te vragen of ik wel zin heb? Leef eens even een beetje, saaie kut!

Elisabeth legt haar handen op het blad rondom de gootsteen en zucht; dan draait ze zich om.

ELISABETH

(opgewonden)

Wat? Saaie kut? Ik ben wel je fucking vriendin, oké? Hier heb ik -

Ze kalmeert iets.

ELISABETH (CONT'D)

Ik ga ergens anders naar toe, denk ik.

Philip zoekt toenadering, schrikt.

ELISABETH (CONT'D)

Ja, ik heb het over Matt, ik heb het over Paulus, ik heb het over je vrienden. Ik vind dat raar.

PHILIP

Sorry, sorry.

Hij zoent Elisabeths handen. Ze kijkt hem hard aan.

Dan ontdooit ze een beetje.

ELISABETH

Stomme kut, je bent zelf een stomme kut.

Ze moet lachen.

PHILIP

Ja. Ja. - Hoe is het met jouw kut?

ELISABETH

Ja, wel goed, denk ik. Kan beter.

Philip en Elisabeth zoenen.

PHILIP

Ik hou van jou.

28

INT. KROEG L&B - AVOND

28

Matt, Philip en Charlie zitten in een kroeg op hoge stoelen, ze drinken en praten met elkaar; het is heel intiem en heel vanzelfsprekend:

CHARLIE

Gisteren was mijn laatste avond als kroegcommissie.

PHILIP

Wat dan?

CHARLIE

Ik moet er mee stoppen. Ik heb vorige week een hertentamen verneukt. Nu moet ik even opletten. Ik ga dus minder komen.

MATT

Wat natuurlijk niet zo is.

CHARLIE

Wel. Want op zichzelf vind ik het ook niet zo erg. Ik bedoel, ik was ook niet van plan mijn hele studententijd in de kroeg te staan. Ik wil ook iets nuttigs doen...

MATT

Ja, ja, zo kan-ie wel weer. Als je niet zulke tieten had gehad, zou die moraalridder in jou mij allang hebben verjaagd.

Philip kijkt er een beetje verrast bij, maar Charlie moet lachen.

CHARLIE

En als jij niet zo lekker kon neuken, zou de spelling van jouw sms'jes míj allang verjaagd hebben.

Matt lacht.

Philips glas is leeg; hij houdt het omhoog.

PHILIP

Bestellen we nog wat? Charlie?

Matt schudt zijn hoofd. Hij pakt de jassen op. Geeft Philip zijn muts.

MATT

Nee.

(tegen Charlie)

Kom, we gaan van neuken. Straks zie ik je nooit meer.

(tegen Philip)

Slaap lekker, Bhiek. Ik zie je morgen.

Matt en Charlie nemen afscheid van Philip en lopen de kroeg uit. Philip blijft in zijn eentje achter.

29

EXT. KERKSTRAAT EN HUIS KAREN - MOMENT LATER

29

Philip fietst door de nachtelijke straten van Amsterdam. Hij komt langs het huis van Karen, op de hoek van de Kerkstraat en de Reguliersgracht.

Hij kijkt, maar rijdt het huis voorbij. Fietst de straat door, maar draait aan het einde om, komt terug fietsen. Bij het huis maakt hij nog een rondje, hakt dan de knoop door; hij stopt, stapt af, loopt naar de voordeur.

Hij kijkt naar het bellenbord: hij ziet Karens naam en belt aan. Het doordringende geluid van een zoemerbel. Karens wakkere stem klinkt door de intercom:

KAREN (O.S.)

Ja? Hallo?

PHILIP

Karen. Philip. Philip Hofman.

Er volgt een korte stilte zonder intercom ruis.

Karen lacht.

KAREN (O.S.)
Philip Hofman...

Haar stem weerklinkt over de lege straat en tegen de huizen aan de overkant.

Philip kijkt op zijn horloge maar kan de wijzers niet goed van elkaar onderscheiden in het donker. Hij knijpt zijn ogen samen, beweegt zijn arm naar zijn hoofd toe en er vandaan.

PHILIP
Waarom ben jij nog wakker?

KAREN (O.S.)
Mijn goudvis doet raar. Hij ligt op z'n zij naar adem te happen, op de bodem van de kom.

PHILIP
Wát?

KAREN (O.S.)
Ik heb hem een paar dagen geleden gekregen en nu doet hij al raar.

PHILIP
Het water is vies.

Hij leunt naar voren, naar de intercom toe:

PHILIP (CONT'D)
Je moet het water verversen. Hij wil zuurstof.

KAREN (O.S.)
Ja! Natuurlijk! Hoe weet jij dat?

PHILIP
Ik had altijd vissen, vroeger. En -

Maar het ruisende geluid van de verbinding verdwijnt.

PHILIP (CONT'D)
Karen?

Het blijft stil. Philip staat een tijdje te wachten. Hij beweegt zich wat ongemakkelijk; draait zich dan bijna om.

KAREN (O.S.)
Sorry. Daar ben ik weer.
(lachend)
Hij doet dit al een paar dagen.
Spartelen.

(MORE)

KAREN (O.S.) (CONT'D)
Ik heb de helft van het water er
even uit gegoten en de kom
bijgevuld.

PHILIP
Dierenbeul.

KAREN (O.S.)
Ja. Absoluut.

PHILIP
Je moet zo'n beestje ook niet in
z'n eentje laten rondzwemmen...

KAREN (O.S.)
Nou, dank. En slaap lekker dan
maar. Ik ga geloof ik mijn bed in.

PHILIP
Ja. Slaap lekker. En graag gedaan.

Dan gaat de deur open. Philip twijfelt, stapt naar binnen.

30 INT. HUIS KAREN / KAMER KAREN - MOMENT LATER 30

We zien een geopende almanak op een plank liggen en een
vissenkompot er naast met één vis er in; Philip staat er naar te
kijken.

PHILIP
Hij doet het nog.

KAREN
Ja.

PHILIP
Ik moet even pissen, eigenlijk.
Weet jij waar de wc is?

Karen moet lachen.

KAREN
Deur uit en rechtsaf. Tweede deur.
Niet de eerste.

31 INT. HUIS KAREN / WC - MOMENT LATER 31

Philip spoelt de wc door en doet zijn broek dicht. Hij ruikt
aan zijn handen of zijn pik stinkt. Hij opent de deur, draait
zich naar de wasbak en wast zijn handen. Hij schrobt ze
schoon. Hij kijkt in de spiegel zichzelf lang aan. Dan knikt
hij enkele keren 'ja'.

Philip komt Karens kamer binnen; sluit voorzichtig de deur. Karen schikt de deken op haar bed, gaat dan zitten, haar bovenlijf tegen de muur geleund. Er branden twee kaarsen, er staat een muziekje op: Rhye, 'The Fall'.

Philip gaat op de grond zitten.

PHILIP

Ik ga maar even zitten...

KAREN

(direct erop)

... Voordat je weer valt.

PHILIP

Ja, voordat ik weer val.

Hij zit tegen de muur, een been opgetrokken, het andere gestrekt, de richting van Karen uit.

De twee kijken elkaar lang aan.

PHILIP (CONT'D)

Heb jij... Wat ik me afvroeg...

Karen zit in kleermakerszit op het bed. Kijkt Philip aan, verbaasd.

KAREN

Wat?

PHILIP

Nee. Niks.

KAREN

Wat?

PHILIP

Of...

KAREN

(lacht, opgetogen)

Jij denkt dat ik met Matt heb geneukt?

Ze schudt haar hoofd.

KAREN (CONT'D)

(lacherig)

Ha. Dat je dát denkt...

PHILIP

Maar... wat is er dan gebeurd?

KAREN

Heeft Matt je dat niet verteld? Je bent out gegaan. In de douche. Ik heb je in bed gelegd, samen met Matt. Daarna hebben we nog even in de keuken gezeten. Toen hadden we het over van alles en nog wat en ook over seks natuurlijk, en toen zei hij dat hij van rukken niet klaarkwam. Toen ben ik maar gegaan.

Karen glimlacht. Ze kijkt Philip lang aan. Hij glimlacht terug, onzeker, verlegen.

KAREN (CONT'D)

Kom eens.

Philip weifelt even. Dan komt hij overeind en kruipt op zijn knieën naar de rand van het bed toe.

Karen trekt hem het bed op.

Karen zoent Philip, voorzichtig. Zoent hem dan heftiger.

Karen trekt Philip verder het bed op. Ze draait Philip onder zich en gaat op haar knieën en met gestrekte armen boven hem hangen. Karen kust Philip op zijn oor en in zijn hals.

Dan zoent Philip Karen zachtjes in haar hals, wang, sleutelbeenderen, op haar buik.

Karen pakt zijn kin met een vinger vast, en zegt:

KAREN (CONT'D)

We gaan vanavond niet neuken.

PHILIP

(verbaasd, maar doet dan alsof hij dat wist:)
Nee, natuurlijk niet.

KAREN

(plagerig, *in charge*)
Alleen even zoenen.

PHILIP

Ja.

Karen stopt.

KAREN

Even...

PHILIP

... want ik moet weg.

KAREN
 (zachtjes)
 Ja. Jij moet weg.

Terwijl Karen Philip omhoog trekt en de kamer uit leidt, blijven ze zoenen. Het is hartstochtelijk en geil, overal zijn handen en vingers en nagels. Karen stopt het dan. Dan trekt Philip Karen naar zich toe; hij wil haar zoenen.

KAREN (CONT'D)
 Nee. Klaar.

Philip knikt, met rode wangen.

En dan zoent Karen hem weer.

Ze zoent Philip tegen de deur aan, opent ondertussen de deur, en Karen duwt Philip de kamer uit. Philip steekt zijn hoofd weer tussen de deur. Ze zoenen nog keer en dan doet Karen de deur dicht.

33 INT. WEESHUIS / KAMER PHILIP - VROEGE OCHTEND 33

Philip komt zijn kamer binnen, laat zich op zijn bed vallen. Ligt even zo, staat dan weer op, trekt vervolgens zijn renspullen aan en vertrekt.

34 EXT. AMSTERDAM - ZELFDE OCHTEND 34

Philip rent door de stad; het is nog vroeg, en de straten zijn leeg. Hij kijkt zelfverzekerd. Een man van de wereld. Mist hangt boven het water van de Prinsengracht. Bij de Leidsestraat slaat Philip af, en over het Leidseplein: duiven stuiven op; hij rent richting de ingang van het Vondelpark.

35 EXT. STATION AERDENHOUT - MIDDAG, LATER 35

De geluiden van een trein die wegrijdt.

Philip loopt het station van Aerdenhout uit. Het stationsplein ligt er in de voorjaarsmiddagzon verlaten bij.

Philip stopt met lopen. Hij kijkt naar zijn vriendin in de auto van haar moeder; ze zwaait. Hij forceert een glimlach, sjokt dan naar de auto toe en trekt de deur open. De honden achterin blaffen kort.

Elisabeth is in de auto in gesprek met haar moeder in het buitenland, handsfree:

ELISABETHS MOEDER (O.S.)
 ... en de tentoonstelling was
 prachtig.

ELISABETH
 (tussendoor, tegen Philip)
 Ha lief...
 (weer tot haar moeder)
 Philip is er...

ELISABETHS MOEDER (O.S.)
 Dag Philip.

Philip kijkt ongemakkelijk:

PHILIP
 Dag Marianne. Hoe is het Londen?

ELISABETHS MOEDER
 Prachtig. Ik zeg net: we waren in
 het nieuwe Tate en het was
 prachtig.

Elisabeth leunt opzij, voor een kus.

ELISABETHS MOEDER (O.S.) (CONT'D)
 Hoe gaat het met jou?

PHILIP
 Goed...

ELISABETHS MOEDER (O.S.)
 Ja? En met de studie?

Philip is even stil.

ELISABETH
 (lachend)
 Ook.

ELISABETHS MOEDER (O.S.)
 Ik hoor van Elisabeth dat je heel
 druk bent met Vondel?

Philip knikt.

PHILIP
 Een beetje.

ELISABETHS MOEDER (O.S.)
 En hoe is het met je moeder?

Philips telefoon trilt; hij zegt even niets.

ELISABETH
 Ook goed. Gaan we nu heen, eten.

Philip pakt zijn telefoon. Hij kreeg een bericht van het
 nummer van Karen, leest het snel:

KAREN
(bericht)
Hey. Goed geslapen?

ELISABETHS MOEDER (O.S.)
Doe haar liefs!

Philip zegt niks. Dus:

ELISABETH
Doe ik!

Elisabeth kijk naar Philip; het duurt even voordat hij terugkijkt. Dan glimlacht hij. En stopt zijn telefoon weg.

ELISABETH (CONT'D)
Oké mam, ik ga even ophangen.

ELISABETHS MOEDER (O.S.)
Dag schat...

ELISABETH
Veel plezier nog, liefs aan pap.

Philip kijkt naar buiten.

Elisabeths hand gaat naar het icoon van het rode telefoontje op het dashboard.

ELISABETHS MOEDER (O.S.)
Oh, Philip!

PHILIP
Ja?

ELISABETHS MOEDER (O.S.)
Joop en ik hadden overlegd: als jij graag een keer naar Elisabeth toe wil, op Curaçao, dan kunnen wij dat betalen.

Philip is even stil. Dan:

PHILIP
Dat is heel lief, Marianne. Ik zal er over nadenken.

ELISABETH
Ja, oké? Goed, mam? Dag!

Elisabeth hangt op, kijkt naar Philip.

PHILIP
Dag liefje.

Philip en Elisabeth zitten bij zijn moeder in de keuken aan het toetje. Het is duidelijk een kleiner, goedkoper huis dan dat van de ouders van Elisabeth. We vallen in het gesprek:

PHILIP

Ze kan in het ziekenhuis op Curaçao helpen met het opzetten van een nieuw protocol op de intensive care.

Philips moeder gaat zitten.

PHILIPS MOEDER

Echt?

ELISABETH

(verlegen)

Ja.

PHILIPS MOEDER

Geweldig.

ELISABETH

(tegen Philips moeder:)

Ja.

(tegen Philip:)

Is het raar dat ik geen zin heb om naar Curaçao te gaan?

PHILIP

JA!

(lacht)

Lijkt me te gek, toch?

ELISABETH

Achttien weken...

PHILIP

In de zon...

ELISABETH

Ver weg...

PHILIP

Aan zee...

ELISABETH

Ja. Het is een heel mooi aanbod, maar ik twijfel. Ik lijk wel gek.

Dan: Elisabeth glimlacht om haar eigen opmerking.

En gaat relativeren, op rationele toon:

ELISABETH (CONT'D)

Ik mag in de zomer drie maanden
naar Curaçao en ik twijfel. Jezus.

Ze kijkt naar Philip.

PHILIPS MOEDER

Als ik zo'n kans had gekregen, op
jouw leeftijd, dan wist ik het wel.

PHILIP

Precies.

Blik moeder zegt: dat kwam er net iets te enthousiast uit.

37 INT. WEESHUIS / GANG - AVOND 37

Philip komt de gang inlopen, pakt de post van de vloer en loopt de trap op om deze te verdelen over de kamers in het voorhuis. Er zit een brief bij voor Matt; "Vertrouwelijk en persoonlijk" staat er op.

38 INT. WEESHUIS / KAMER MATT - AVOND 38

Matt zit op zijn kamer in zijn badjas achter zijn flat screen te gamen, uit de surround sound boxen klinken de geluiden van een middeleeuwse veldslag.

PHILIP

Morgen, Mattie. Post.

MATT

Ja. Leg daar maar neer, Bhikkhu.

Zonder op te kijken, maakt Matt een hoofdbeweging naar het voeteneinde van het bed. Op de televisie ligt een stapeltje ongeopende enveloppen.

PHILIP

Hij komt uit Spanje.

Matt blijft geconcentreerd naar zijn beeldscherm kijken.

MATT

Spanje? Gooi 'm dan maar weg.

Philip maakt de brief open en haalt er een getikte brief uit.

PHILIP

(leest voor)

"Beste Matthias...

En hij stopt even en kijkt naar Matt; Matt drukt op een knop: het hoeftge-trappel en zwaardengekletter uit de boxen verstomt.

PHILIP (CONT'D)

"op 2 augustus word ik 65. Ik wil graag dat mijn zoon daarbij is. Ik zou je -"

MATT

Dank je. Stop maar.

Philip stopt, kijkt naar zijn vriend, dan weer naar de brief en dan weer naar zijn vriend.

MATT (CONT'D)

Ja, doe maar weg. Dat kan-ie vergeten, die klootzak. Nee, nee, zeker niet.

Matt hervat zijn spel; het hoeftgetrappel klinkt weer. Philip leest verder. Dan:

PHILIP

Matt... shit... hij is ziek, hij... hij heeft nog maar een paar maanden...

Hij kijkt zijn vriend aan, maar Matt tuurt naar het scherm.

COMPUTERSTEM

Congratulations! The enemy general flees!

Een luid gejoel komt uit de boxen.

39

EXT. KLEIDUIVEN SCHIETBAAN - MIDDAG, LATER

39

Allemaal tweetallen; **vaders en zonen**, gekleed in jasje-dasje, met oorbeschermers op, die schieten of wachten, bij schietbanen in Biddinghuizen.

Een schot van een hagelgeweer; een kleiduif die uit elkaar spat in de lucht.

Een man, **de vader van Jacob, 55**, schiet nogmaals in de lucht. Een tweede kleiduif spat uit elkaar. Jacobs vader glimlacht. Hij draagt oorbeschermers en een ribboek en een jasje, en onder zijn jasje een vest. Dan stapt zijn zoon naar voren om te schieten.

In de verte, op de laatste baan, staan Philip en Matt als tweetal. Als enige zonder hun vader.

Jacob schiet de eerste vijf kleiduiven kapot. Maar hij denkt dat hij al klaar is: hij laat de zesde kleiduif lopen; zijn vader kijkt hem afkeurend aan.

40 EXT. KLEIDUIVEN SCHIETBAAN - MOMENT LATER 40

Philip en Matt zijn aan de beurt. Philip schiet op de kleiduiven; hij is goed, raakt er vier van de zes.

Matt knikt goedkeurend.

41 EXT. KLEIDUIVEN SCHIETBAAN - MOMENT LATER 41

Philip staat in de zon met Matt te praten als Jacob naar hen toe komt, met in zijn kielzog zijn vader. Ze hebben net geschoten. In zijn linkerhand houdt de man een sigaartje.

Op de achtergrond staan de andere vaders en zonen te schieten; we horen de knallen.

JACOB

Vader...

(gebaart naar Matt)

Matt de Jager.

Jacobs vader steekt zijn grote hand uit.

JACOBS VADER

Van Wijnbergen.

MATT

Matthias de Jager. Aangenaam.

JACOBS VADER

(tegen Jacob, maar geeft Philip een hand)

En wie is dit?

PHILIP

Philip, meneer.

Nu vindt de blik van Jacobs vader die van Philip.

JACOBS VADER

En heb je nog een achternaam? Of doen ze daar niet aan in Amsterdam?

PHILIP

Hofman. Philip Hofman.

JACOBS VADER

Juist. En waar zijn jullie vaders?

Jacobs vader laat Philips hand los.

MATT

De mijne is dood.

Jacobs vader kijkt Matt aan, maar Matt zegt niks. Daarna kijkt hij naar Philip.

PHILIP

De mijne niet. Maar hij ging liever
bowlen met zijn vrouw vandaag.

Philip blijft de vader van Jacob strak aankijken. Deze loopt
weg, Jacob erachter aan. Beschroomd. Kijkt nog even over z'n
schouder naar de jongens.

PHILIP (CONT'D)

Matt, volgens mij moet je wel gaan.
Naar Spanje.

MATT

Nee. Ik ga niet. Echt niet.
Ik hoef 'm niet te zien, die
klootzak.

PHILIP

't Is je vader. Hij is ziek.

MATT

Ik weet het.

PHILIP

Hij gaat... dood.

MATT

Als het jouw vader zou zijn, zou
jij dan gaan?

Stilte. Na tijdje:

PHILIP

Ja.

MATT

Waarom?

PHILIP

Omdat dat de laatste kans is om
iets te zeggen. Of te vragen. Of
iets niet-te-zeggen of niet-te-
vragen. Of 'm een klap te geven. Of
niet. Ik denk echt dat je anders
spijt krijgt.

Matt zegt nog steeds niks.

PHILIP (CONT'D)

Als je gaat, ga ik met je mee.

MATT

Wat? - Waarom?

PHILIP

Omdat ik zou willen dat je voor mij
hetzelfde zou doen.

Matt kijkt zijn vriend aan, we zien hem twijfelen.

MATT

Echt?

PHILIP

Echt.

Matt zegt niets. Dan loopt hij weg, naar een groepje van hun vrienden.

42 I/E. KLEIDUIVEN SCHIETBAAN / GEBOUW - MOMENT LATER 42

Philip loopt met zijn telefoon in zijn hand het gebouw in, op weg naar de wc's.

43 INT. KLEIDUIVEN SCHIETBAAN / WC - MOMENT LATER 43

Philip staat in de wc's, telefoon in zijn hand. Op 't scherm staat 'Pap mob'. Philip kijkt er lang naar, dan naar zichzelf in de spiegel, klapt de telefoon weg. Loopt weer naar buiten.

44 I/E. KLEIDUIVEN SCHIETBAAN / GEBOUW - MOMENT LATER 44

Philip loopt naar buiten, maar vader en zoon Van Wijnbergen staan bij de voorste van de twee dubbele deuren. In een *split second decision* blijft Philip staan waar hij hen wel kan zien (op de rug), maar zij hen niet.

JACOBS VADER

Kom je binnenkort nog eens een keer onze kant op?

Zijn hand ligt op Jacobs schouder.

JACOBS VADER (CONT'D)

We hebben thuis nog wat voor je liggen.

JACOB

Ja, natuurlijk. Sorry. Het is heel druk. En een cadeautje: graag. Als het maar geen zegelring is.

Hij probeert de opmerking luchtig te brengen, als afsluitende grap, maar het blijft net iets te lang stil.

JACOBS VADER

Wat is er mis met ons, Jacob? Dat wil ik graag weten. Wat is er mis met ons?

JACOB

Niets, vader. Er is niets mis met u.

Hij drukt zijn lippen tegen de wang van zijn vader.

JACOB (CONT'D)
Ik zie u snel.

JACOBS VADER
Als er niets mis is met ons, dan
vraag ik me af: wat is er mis met
jou?

Jacobs gezicht is gekrenkt. Dan loopt zijn vader weg. Philip
gaat bij zijn vriend staan. Jacob kijkt hem aan.

PHILIP
Je vader gaat?

Jacob weet niet wat Philip heeft gehoord:

JACOB
Ja.

45 EXT. AUTOWEG IN NEDERLAND - OCHTEND, ZOMER 45

Een auto zoeft over de snelweg.

46 EXT. AUTOWEG IN FRANKRIJK - DIE OCHTEND 46

Matt en Philip rijden op de Franse snelweg. Het is broeierig
warm; Er staat muziek op. 'Niemand in de Stad' van de Dijk.
De jongens zingen luid mee en gooien een balletje heen en
weer; Als ze een auto passeren, kijkt Matt wie er achter het
stuur zit.

Bij een tweede of derde auto, een BMW zitten er **twee knappe
vrouwen van begin 30** achter het stuur. Matt mist het balletje
dat Philip gooit. Zwenkt. Kijk over z'n schouder:

MATT
Jezus Bhiek, zag je dat?

Philip schudt het hoofd.

Dan slaat hij de snelweg af.

47 EXT. PÉAGE / ROUTE NATIONALE - MOMENT LATER 47

Bij een kleine péagestop steekt Matt zijn creditcard in een
witte, plastic gleuf en rijdt een glooiende provinciale weg
op. Philip kijkt Matt vragend aan, maar krijgt geen antwoord.

Na een minuut slaat Matt weer af, een kleine, laagliggende
grindweg op; grijze steentjes kletteren tegen de spatborden
van de auto.

Na een meter of vijfhonderd zet Matt de auto stil. De jongens staan tussen twee koolzaadvelden in; Matt zet de motor af en opent zijn deur:

MATT

Lunch.

48

EXT. KOOLZAADVELDEN - MOMENT LATER

48

Philip en Matt zitten zwijgzaam op het dak van de auto broodjes te eten, met een gele zee van koolzaden om hen heen.

Matt stopt een laatste stuk stokbrood met harde kaas in zijn mond;

MATT

Bhiek, kom eens.

Philip kijkt zijn vriend vragend aan.

Matt wenkt 'm bezig naar voren. Philip leunt zijn kant op. Matt duwt Philip plotseling en die valt van de auto af.

PHILIP

Gotver....

Terwijl Philip de wagen weer op probeert te klimmen laat Matt zich van de wagen glijden.

Vanaf het dak van de wagen tuurt Philip tussen de hoge gele planten of hij ergens een spoor van Matt ziet.

Dan hoort hij gekraak. Philip springt achter het geluid aan, het veld in. Hij loopt heel voorzichtig, om zich heen kijkend.

Er ontstaat een achtervolging door de hoge koolzaadvelden. Philip rent langs de stengels, de bloemen; hij raakt ze met zijn handen, zijn armen, zijn benen, volgt Matt tot het midden van het veld; Philip is sneller dan Matt, Matt hijgt, Philip weet hem te pakken, een tackle. De jongens vallen...

In de stoeipartij die volgt rukken de jongens kledingstukken van elkaar kapot.

De stoeipartij eindigt in een topshot waarbij Philip en Matt, half naakt, naast elkaar liggen tussen de hoge gele koolzaadplanten. Ze turen naar de zon.

MATT

Pfff..

PHILIP

Wat is er eigenlijk gebeurd tussen jou en je pa?

Matt kijkt naar de lucht. Na een tijdje zegt hij:

MATT

Mijn grootvader had een spaarrekening voor me geopend. Bij mijn geboorte. Toen hij overleed, ik was zeven of acht of zo, heeft mijn vader zich die rekening toegeëigend.

Philip komt omhoog. Hij zit op zijn billen; zijn armen over z'n knieën.

PHILIP

Ben je *daarom* boos op je vader? Om geld?

Matt komt ook omhoog.

Na weer een lange stilte zegt hij zonder Philip aan te kijken.

MATT

Ja. Nee. Néé... Het gaat niet om dat geld en toch ook weer wel. Ik bedoel, ik wist niet eens dat 't er was en ik heb 't nooit nodig gehad ook, door mijn moeder. Maar toen ik erachter kwam en ernaar vroeg ontkende mijn vader dat die rekening bestond. Genoeg geld om elke dag z'n lul te laten wassen en hij ontkende het. Hij ontkende 't. Mij. Voor achttien ruggen. Toen heb ik 'm dat spaarboekje gegeven. Je had zijn kop moeten zien. Alsof de golfbaan onder z'n voeten wegzakte.

Matt valt stil; Philip zegt niets. Op de achtergrond, verderop, rijden de auto's over de snelweg.

MATT (CONT'D)

Ik vind dat een vader meer moet doen voor zijn zoon dan andersom. Hij heeft voor mij gekozen, ik niet voor hem. Hij heeft een schuld bij mij.

Philip staat op:

MATT (CONT'D)

Ik ben geen goede zoon. Dat weet ik ook wel. En ook geen goede vriend. Dus vergeet ik jouw verjaardag, of de dag dat Tessa en ik ons jubileum hebben. Ik neuk met Charlie en Sofie en...

PHILIP

... wie je maar wil.

Hij lacht. Maar Matt blijft serieus.

MATT

Maar jullie kunnen nog altijd van mij af. Met een kind is dat anders, die kan niet van je af - en heeft daar niet eens voor gekozen. Die zou dus altijd op de eerste plaats moeten komen. Dat was dus niet zo. Dus wat moet je dan, als je mij bent?

PHILIP

Dát moet je straks aan je vader vragen.

Matt lacht kort, schamper.

PHILIP (CONT'D)

Echt. Daarom gaan we. Dít moet je zeggen.

MATT

Moet je horen wie het zegt...

Philip kijkt opzij, zijn blik is beledigd.

49 EXT. SPAANS LANDSCHAP / INT. AUTO - LATER DIE MIDDAG 49

Buiten: De auto rijdt door Spaans berglandschap omhoog.
Binnen: Twee jongens, de ramen omlaag, geen muziek op.

50 EXT. HUIS VADER MATT IN SPAANSE BERGEN - BORRELTijd 50

De twee vrienden rijden het pad naar het huis van Matts vader op. Het huis heeft een gigantisch terras en een groot zwembad. Een **hond** komt de twee blaffend tegemoet gelopen als ze uit de auto stappen. Als Philip zijn hand uitsteekt, begint de hond er aan te likken. Er is niemand om hen te verwelkomen; enigszins onzeker en voorzichtig lopen ze op het huis af.

Philip kijkt zijn vriend aan, ziet zijn onzekere, ongemakkelijke blik.

Hij glimlacht, stelt hem gerust:

PHILIP

We kunnen altijd weer weg.

51 EXT. HUIS VADER MATT / TERRAS - MOMENT LATER 51

Philip en Matt komen het terras opgelopen. **Anthony**, Matts vader, **65**, zit aan een lage tafel op een bankje.

Hij heeft een robuust, gezond gezicht, met dik, opzij gekamd, grijs haar en draagt een bril met hoornen montuur. Zodra hij zijn zoon ziet, staat hij op. Zijn vrouw, **Daphne, 38**, moet hem daarbij ondersteunen. Ze heeft donkerblond haar en draagt een paars jurkje, zonder bh eronder.

Anthony wil zijn zoon omhelzen, maar Matt steekt zijn hand uit.

De twee schudden elkaar onhandig de hand.

ANTHONY

Jongen, wat goed dat je er bent.

MATT

Ja, ach.

Philip staat even onhandig tegenover Daphne.

DAPHNE

Hey. Daphne.

PHILIP

Philip.

Er is duidelijk een momentje tussen de twee.

Matt maakt geen aanstalten Daphne te zoenen, want hij blijft op een meter van haar staan.

DAPHNE

Matthias, wat goed je te zien. Dat is... lang geleden.

Matt knikt. Philip steekt zijn hand uit naar Anthony.

PHILIP

Goedemiddag. Dag. Ik ben Philip.
Een vriend van Matt. Wat woont u
hier prachtig.

Anthony staat nog, wat ongemakkelijk wel, en schudt Philips hand.

ANTHONY

Anthony.

Anthony's handen zijn ongebruikelijk opgezwollen en slecht te bewegen.

Het viertal gaat zitten; het kost Anthony duidelijk moeite. Daphne kijkt enigszins afstandelijk naar Matt. Niemand zegt iets.

DAPHNE

Zo...

ANTHONY

En wat moet je daar dan mee? Docent worden?

Philip weet niet hoe hij moet reageren.

ANTHONY (CONT'D)

Zal je vader blij mee zijn...

Philip schudt het hoofd.

PHILIP

Ik -

ANTHONY

Wat zonde. Kun je gaan studeren, ga je bestuderen wat ze vroeger deden. Daar zit natuurlijk geen geld in, jongen!

Hij lacht om z'n eigen grap. Dan komt **Maria, 55**, een kleine, Spaanse vrouw met stevige benen die een karretje met eten voor zich uit duwt. Maria zet het eten neer voor Philip; het is heel stil aan tafel.

PHILIP

(tegen Maria)

Thank you.

De rest van de tafel zwijgt uit ongemak. Maria zet het eten neer voor Matt.

MATT

(in het Nederlands)

Dank.

Marie gaat zwijgend door met het uitdelen van het eten.

DAPHNE

Gracias.

Philip wisselt een blik uit met Daphne, die ongemakkelijk naar hem lacht.

ANTHONY

Thanks.

Anthony kijkt niet naar het eten dat voor hem wordt neergezet maar naar zijn zoon.

Matt neemt een eerste hap van het eten; dan volgt de rest zijn voorbeeld. Het blijft lang stil terwijl ze eten.

DAPHNE

Hebben jullie nog tentamens, deze zomer? Ik had altijd herkansingen.

PHILIP
Valt mee. Een. Net gehad.

DAPHNE
En?

PHILIP
(glimlachend)
Gehaald. - Denk ik.

DAPHNE
En jij, Matt?

Matt zegt niets.

Matts blik en die van zijn vader kruisen elkaar; ze kijken elkaar lang aan.

En weer is het lang stil aan tafel.

Iedereen eet langzaam en vermijdt elkaars blikken. Alleen Philips en Daphnes blik vinden elkaar; ze lacht weer ongemakkelijk.

ANTHONY
Matthias, je hoeft niet te doen
alsof Daphne niet bestaat.

Matt kijkt op. Maar zegt niets.

ANTHONY (CONT'D)
Of ik.

Matt staat op.

MATT
(gefuckt)
Wat doe ik hier eigenlijk?

Hij kijkt naar zijn vader. Hij lijkt weg te willen lopen maar doet dat niet.

MATT (CONT'D)
Wat wil je? Mijn vergeving? Of wil
je bij mij goede herinneringen
kweken? Lekker, aan tafel, in
Spanje? Terwijl je mijn vrienden
afzeikt? Die er wél voor mij zijn?

Hij kijkt zijn vader nog steeds aan. Die zegt niets. Dan schudt Matt zijn hoofd, loopt weg. Philip blijft opgelaten achter aan tafel. Daphne glimlacht naar hem. Dan staat Philip op.

Hij loopt achter zijn vriend aan.

52 EXT. HUIS VADER MATT / ZWEMBAD - DIE NACHT 52

Philip en Matt liggen met hun kleren aan op twee luchtbedjes in het verlichte zwembad onder de sterrenhemel, een blikje pils in de hand.

MATT

Nou, dat was een doorslaand succes.

Philip zegt niets.

MATT (CONT'D)

Daphne ziet jou wel zitten.

PHILIP

Ze houdt van me...

Hij pakt een drijvende bal en gooit die op een drijvend net op het water. Mis.

MATT

Ze houdt niet van je...

Matt gooit zijn halfvolle blikje pils. Raak.

MATT (CONT'D)

(glimlachend)

Dat is beter, als je alleen wilt neuken.

Dan moeten de jongens hard lachen tot ze niet meer kunnen.

Ze drijven daar en ineens gaat het zwembadlicht uit. Matt laat zich in het water vallen.

53 EXT. HUIS VADER MATT / ZWEMBAD - OCHTEND 53

Philip wordt op een luchtbed drijvend wakker in het zwembad. Daphne zwemt naakt baantjes in het water. Ze kijken elkaar recht aan.

Daphne lacht.

Daphne komt uit het water omhoog, staat naakt naast het zwembad. Loopt dan naar binnen.

54 EXT. HUIS VADER MATT / TERRAS - DAG 54

Philip zit met Matt en zijn vader aan de zijkant van het huis aan tafel; de lunch is net beëindigd. Maria en Daphne ruimen de tafel af, lopen naar binnen.

MATT

En? Waarom wilde je dat ik kwam?

ANTHONY

Zullen we dat onderling bespreken?

Philip wil opstaan, maar Matt houdt hem tegen:

MATT

Lekker blijven zitten, Bhiek.

Anthony kijkt even naar Philip, maar Philip blijft zitten.

ANTHONY

Ik ga dood.

Matt knikt, blijft zijn vader vragend aankijken: Dus?

ANTHONY (CONT'D)

Ik heb... belangen. Ik wil dat alles goed geregeld is. Met het bedrijf. Met jou.

Matt lacht schamper.

MATT

Jezus. Echt?

Anthony kijkt hem aan. Stilte.

MATT (CONT'D)

Je bedrijf?

ANTHONY

Ja, omdat ik in mijn bedrijf voortleef.

Matt staart naar zijn vader; verbijsterd. Tranen prikken in zijn ogen; hij knikt.

MATT

Hij leeft voort in z'n bedrijf.

Matt kijkt naar Philip; dit-is-wat-ik-bedoel.

Het blijft stil. Philip worstelt; moet hij wat doen? Ingrijpen? Even ontmoet hij de blik van Matt's vader: onbeholpen. Bijna alsof hij Philip ook om steun vraagt. Philip kijkt naar zijn vriend.

MATT (CONT'D)

Fuck you.

ANTHONY

Matt, luister -

MATT

Fuck dat kutbedrijf van je. Ík ben alles wat van jou overblijft. Je zoon!

(MORE)

MATT (CONT'D)

En je bent een lul dat je dat niet ziet. Een onwaarschijnlijke egoïstische, pathetische klootzak.

Hij schuift zijn stoel naar achter, staat op; loopt een paar stappen weg, maar draait zich om en komt weer terug.

MATT (CONT'D)

(onmachtig, geëmotioneerd)
Godverdomme.... Dit is het moment pap, je laatste kans... En je doet precies het zelfde als altijd. Precies hetzelfde. Phil?

Philip schrikt; wat?

MATT (CONT'D)

Wat moest ik hem nou vragen van jou?

Shit, denkt Philip. Shit.

PHILIP

Matt ik... ik -

MATT

Kom op nou, ik ben hier omdat jíj dat wilde. Wat the fuck moest ik die gast vragen?

PHILIP

Waarom je... Jezus Matt, shit... ik...

Matt kijkt zijn vriend kwaad aan. Het blijft even stil. Dan, terwijl Philip Matts vader strak aankijkt;

PHILIP (CONT'D)

Waarom hij je op de wereld heeft gezet om je vervolgens dood te laten vallen. Waarom hij elke keer opnieuw van alles beloofde en die beloftes nooit nakwam. Waarom... hij vanaf je vierde nooit meer op je verjaardag is geweest. Niet één keer. Omdat hij zich niet over het gezeik met je moeder kon heenzetten. Wat betekent dat? Hoeveel betekenen je dan voor je vader? Niks, toch?

De vragen komen er in een keer uit, met tranen in zijn ogen. Philip staat op en loopt weg, in het voorbijgaan kijkt hij naar Matt.

Matt kijkt zijn vriend even na, kijkt dan naar zijn vader, maar...

... Anthony zwijgt.

Matt knikt; hij had niet anders verwacht. Hij loopt weg, Philip achterna.

55 INT. HUIS VADER MATT / KAMER MATT EN PHILIP - DAG (MOMENT 55 LATER)

Matt en Philip proppen spullen in tassen. Er wordt niet gepraat.

56 I/E. PROVINCIALE WEG SPANJE / AUTO - DAG (MOMENT LATER) 56

Philip en Matt rijden in stilte over een provinciale weg. Dan zet Matt de auto ineens stil bij een P aan de kant van de weg en stapt uit.

Philip blijft zitten; hij kijkt vanuit de auto naar zijn vriend.

Matt loopt een stukje van de auto vandaan en trapt een paar keer snoeihard tegen een plaatsnaambordje, tot het te scheef staat om er nog tegenaan te trappen.

Dan gaat Philip de auto uit; hij loopt naar Matt toe en pakt hem vast. Matt ademt zwaar en agressief, als een stier.

Het lijkt even of het een vechtpartij wordt. Matt schudt zijn hoofd.

Dan omhelst hij Philip. Zo staan ze een tijdje. Tot Matt zijn wangen afveegt.

MATT

Dank je.

Philip knikt.

Dan lopen ze terug naar de auto, Philip gaat achter het stuur zitten.

57 I/E. WEG SPANJE RICHTING PEAJE / PLAYA / AUTO - MAGIC HOUR 57 (MOMENT LATER)

De twee komen bij een kruising. Rechtsaf is de afslag naar de snelweg. Er staat een bord met de A25 en PEAJE. De andere kant op staat een bordje met PLAYA en een tekeningetje van golven en een parasolletje.

Philip sorteert links voor.

MATT

Phil?

Philip kijkt opzij.

MATT (CONT'D)

Als we niet doorrijden zijn we
nooit op tijd terug voor het
vertrek van Elisabeth.

Philip knikt...

PHILIP

Ik weet het.

En slaat links af.

Matt grijnst.

58 I/E. KUSTPLAATS SPANJE / BOULEVARD / AUTO - MAGIC HOUR 58

De auto rijdt een nachtelijk Spaans kustplaatsje in.

Philip en Matt kijken naar de mensen die op straat lopen:
opa's en oma's, ouders, jonge kinderen - maar ook tieners,
meisjes, in strakke broekjes, met opgestoken haren en
oorbellen in. Matt volgt één mooi meisje met z'n blik.

MATT

Shit... zag je dat?

Philip glimlacht; hij zag het.

De auto komt bij het einde van de boulevard bij een
parkeerplaats bij het strand. Philip zet de motor uit. Hij
opent de deur.

59 EXT. KUSTPLAATS SPANJE / PARKEERPLAATS / STRAND - 59
MAGIC HOUR

Philip steekt de parkeerplaats over, gaat het strand op,
trekt onderwijl al zijn kleren uit.

Matt volgt.

De twee naakte jongens joelen terwijl ze de nachtelijke zee
inrennen.

60 INT. AVONDWINKEL - MIDDAG 60

Een zongebruinde, zichtbaar ontspannen Philip loopt met Matt
een avondwinkel op de Rozengracht binnen. Ze lachen. Buiten
is Amsterdam in zomerstemming te zien.

PHILIP

Ik pak het bier, goed?

Matt knikt.

Philip loopt een leeg pad in. Aan het einde staat een meisje, op de rug gezien, een mandje in haar hand.

Het is - voor Philip en de kijker - even onduidelijk wie het is.

Dan draait ze zich half om, richting het schap met wijn. Het is Karen.

PHILIP (CONT'D)

Hey.

Karen draait zich verder om, naar Philip. Ze lacht.

KAREN

Hey.

Het overvalt hen beide: ze hebben elkaar maanden niet gezien.

Philip weet niet goed wat-ie moet doen.

PHILIP

Hoe is het?

Karen ook niet:

KAREN

Goed.

Maar hun blikken gaan heen en weer, veel spanning.

Geglimlach.

Philip kijkt naar Karens mandje. Erin liggen flessen wijn, borrelnootjes, hapjes. Twee flessen gin. En tonic. En limoenen.

PHILIP

Feestje?

KAREN

Ik heb mijn bachelor gehaald.

Philip lacht. Hij zegt niks, wacht op een vervolg van Karens kant, een uitnodiging?

Karen zegt niks.

PHILIP

Dat ga je goed vieren.

Karen knikt.

PHILIP (CONT'D)

Maar goed: je bachelor, dus?

Karen knikt weer.

PHILIP (CONT'D)
Gefeliciteerd.

KAREN
Dank je.

MATT (O.S.)
Joe-hoe! Pils?! We gaan afrekenen!

Karen glimlacht. Philip kijkt haar lang aan. Maar: niks. Ze knikt met haar hoofd, glimlacht nog eens:

KAREN
Je moet gaan.

61 EXT. PRINSENGRACHT - MOMENT LATER 61

Philip loopt naast Matt met een kratje pils in zijn handen over straat, hij is in gedachten verzonken. Zijn telefoon trilt in zijn broekzak.

62 EXT. WEESHUIS - MOMENT LATER 62

Tegen de buitenmuur van het Weeshuis, op de stoep, staat een oude piano. Twee binnenbanken staan buiten op twee parkeerhavens. De jongens van het huis zitten, drinken bier, pingelen op de piano. Hannes en Paulus trappen een voetbal heen en weer. Matt gaat bij ze zitten. Philip loopt het stoepje van het huis op.

63 INT. WEESHUIS / HAL - ZELFDE MOMENT 63

Philip loopt in zijn eentje de lange, hoge en donkere hal van het Weeshuis in, naar de keuken...

64 INT. WEESHUIS / KEUKEN - ZELFDE MOMENT 64

... waar het een grote rotzooi is. Hij zet het krat pils in zijn geheel in een daarvoor speciaal gebruikte ijskast. Zijn telefoon gaat weer. Het is de moeder van Elisabeth die belt. Philip kijkt lang naar het beeldscherm, neemt dan eindelijk op. Marianne staat op de speaker.

PHILIP
Dag Marianne.

ELISABETHS MOEDER (O.S.)
Dag Philip. Hoe is het? Ben je thuis? Ik vond het zo vervelend voor jullie dat jullie elkaar zijn misgelopen.
Maar Elisabeth is goed angekommen op Curaçao, Joop en ik hebben haar gevolgd met de flight tracker.

PHILIP

Wat fijn.

ELISABETHS MOEDER (O.S.)

Heeft ze je al gebeld?

PHILIP

Ja.

Het blijft even stil.

ELISABETHS MOEDER (O.S.)

Er is nog iets dat we je wilden zeggen. Als je ooit iets extra's nodig hebt, financieel gezien... Joop wil graag dat je weet dat wij er altijd voor je zijn. Dat je daar altijd om kunt vragen, weet dat.

PHILIP

Dank jullie wel.

ELISABETHS MOEDER (O.S.)

Geen dank.

Philip hangt op.

Hij ademt diep uit.

Dan, in een wilde beweging, schopt hij tegen de keukentafel. Dan trapt hij keihard tegen een keukenstoel aan. Maar ook dat lucht niet genoeg op. Hij trapt nog een keer tegen een keukenstoel, en tegen de tafel; borden en lege kartonnen en glazen vallen om: Philip zwiept alles van het tafelblad. Hij kijkt om en trekt het aanrecht leeg: hij viert al zijn frustratie bot op de keuken.

65

EXT. HUIS KAREN - VROEGE AVOND

65

Philip staat bij de voordeur van Karen, hij heeft een doorzichtig plastic zakje in zijn hand met daarin een goudvis: een cadeautje voor Karens behalen van haar bachelor.

KAREN (O.S.)

Hallo?

PHILIP

.... Hoe is het met de goudvis?

Het is even stil.

KAREN (O.S.)

Slecht... Hij is dood.

PHILIP

Oh, shit.

KAREN (O.S.)

Ja.

PHILIP

Gecondoleerd.

KAREN (O.S.)

Dank je. Ik ben eigenlijk wel blij dat ik er vanaf ben.

Philip kijkt naar het zakje in zijn hand.

KAREN (O.S.) (CONT'D)

Best gedoe nog, zo'n ding.

PHILIP

... Ja.

Het blijft even stil.

KAREN (O.S.)

Waarvoor belde je?

PHILIP

Ik had een cadeautje voor je.

KAREN (O.S.)

Ah, nou je kan wel even bovenkomen, of -

PHILIP

Ja, nee, ik bedoel, graag.

Karens lach is hoorbaar. Gezoem, de deur schiet open. Philip kijkt naar de vis in het zakje, in dubio...

Hij besluit het zakje op de stoep te zetten, vlak bij de deur. Dan gaat hij naar binnen.

66 INT. KAMER KAREN - MOMENT LATER

66

De deur van Karens kamer gaat open; daar staat Karen...

... Fok, wat is ze mooi. Philip zoent haar gedag, maar dat zoenen gaat meteen over in meer.

Ze zoenen, hun handen graaien. Ze kleden elkaar uit.

Even stoppen ze, kijken elkaar aan, even geen lach, geen geiligheid, maar verwondering. Dan door. Ze vrijen, neuken intens, heftig en hongerig.

67 INT. WEESHUIS / TRAPPENHUIS / KAMER JACOB - LATER DIE NACHT 7

Philip loopt in het donker het Weeshuis in met de goudvis in z'n hand, het trappenhuis omhoog, naar zijn kamer.

Uit Jacobs kamer komt een aangeklede, **onbekende jongen van een jaar of 27** naar buiten, ook het trappenhuis in. Philip ziet hem, maar de jongen ziet Philip niet. Philip blijft op de overloop staan en loopt dan een trap omlaag naar Jacobs kamer en kijkt naar binnen. Jacob ligt in zijn boxershorts op zijn onopgemaakte bed. Twee lege glazen op de grond, een overvolle asbak. De jongens kijken elkaar lang aan, maar zeggen allebei niks. Dan draait Philip weg van de deur.

Dan gaat de voordeur van het Weeshuis open en weer dicht.

68

EXT. GROENBURGWAL BIJ WOONBOOT JACOB - DAG

68

Een warme nazomerdag. Philip staat op de laadklep van een kleine vrachtauto; een bus vol verhuisdozen en inboedel. Hij geeft van alles aan Matt, Bart, Johannes en Jacob die met de spullen op en neer richting een...

... woonboot sjouwen. Jacobs nieuwe onderkomen.

Philip heeft opgerolde mouwen. Hij geeft Matt een volgende doos, slaat even zijn ogen dicht en geniet van de zon.

JACOB (O.S.)

Bhiek?

Philip doet zijn ogen open, ziet Jacob staan. Hij pakt een schemerlamp met een melkglazen kap.

Jacob steekt zijn handen uit om de lamp aan te pakken. Philip houdt de lamp schuin, lampenkap blijkt los te zitten de kap valt, Jacob probeert hem op te vangen, maar hij valt kapot.

PHILIP

Shit.

(springt uit de auto)

Shit Jaak, sorry.

JACOB

Maak niet uit, is een erfstuk.

(lacht)

Zonder kap is-ie eigenlijk mooier.

Hij lacht. Hij kijkt Philip onderzoekend aan.

PHILIP

Wat?

Jacob blijft kijken, onderzoekend.

JACOB

Hmmmm...

Jacob geeft hem een vriendschappelijke klap op zijn schouder, loopt dan met de lamp weg.

Jacob staat aan het fornuis champignons te bakken. In de open keuken van de woonboot hebben de keukenkastjes nog geen knopjes en de twee deuren in de zitkamer moeten nog geschilderd worden. Iemand heeft een fout gemaakt bij de uitsparing in het keukenblad voor het fornuis. De afzuigkap staat er scheef boven.

De ramen staan open. Bart en Matt zitten al aan tafel met een flesje bier.

Philip kijkt naar de zegelring aan Jacobs vinger.

PHILIP

Toch maar gedaan wat er van je wordt verlangd?

Jacob kijkt naar de ring en dan naar Philip en knikt.

Johannes - die hier helemaal niet mee bezig is - staat naast Jacob en Philip in de keuken en knikt naar de afzuigkap:

JOHANNES

Zuh-zit je duh-daar niet mee?

Hij knikt naar de afzuigkap. Jacob haalt zijn schouders op.

JOHANNES (CONT'D)

Ik zuh-zou daar dus uh-uh enorm mee zitten.

Hij lacht weer.

Jacob loopt met de pan champignons naar de tafel en gooit ze bovenop een grote bak spinaziesla. Johannes en Philip volgen hem, gaan zitten.

MATT

Dat ziet er goed uit.

JACOB

Nou hopen dat het ook goed smaakt.

Jacob schept de jongens op.

JACOB (CONT'D)

Matt, hoe was het in Spanje?

MATT

Warm.

PHILIP

Heb jij nog wat van je vader gehoord eigenlijk, na Spanje?

Zijn blik gaat van Jacob naar Philip.

MATT
Wat denk je zelf?

Daar wil Matt het niet meer over hebben.

JACOB
En hoe gaan de voorbereidingen voor de ontgroening?

MATT
We hebben nog niemand om piano te spelen Jaak, die jou kan vervangen.

Jacob zet de pan neer, gaat zitten.

JACOB
Maar dat is heel simpel. Jij kunt een beetje spelen, toch?

Jacob staat direct weer op en loopt naar de piano. Hij gaat zitten en begint te spelen:

JACOB (CONT'D)
Deze twee akkoorden... in dit ritme...

Matt staat op en loopt naar de piano.

JACOB (CONT'D)
... dat is genoeg. Dan speel je dit af en toe, en dit erbij met rechts...

Jacob speelt een paar losse nootjes, herhaald; Bart en Johannes komen ook naar de piano gelopen.

JACOB (CONT'D)
En dan weer terug en laat je de jongens zingen...
(zingend:)
"Al lig ik in mijn kooi... mijn eigen uit te rusten..." etc..

MATT
(heel enthousiast)
"Denk ik aan jou Marie! En aan je fraaie buste!"

JACOB
(pratend, speelt door)
Ja. Dan die feut, dan zij weer, met die feut, en dan ben je klaar.

Dan stopt Jacob met spelen.

JACOB (CONT'D)
Zo simpel is het.

Hij bestudeert kort de positie van zijn linkerhand.

Hij zet een uitvoering in van 'Peace Piece'. Hij laat zijn lange, dunne vingers voorzichtig over de toetsen heen en weer glijden; Het klinkt heel zuiver. Zijn bovenlichaam beweegt langzaam heen en weer op de muziek.

Matt staat bij de piano, de rest zit aan tafel en luistert. Philips is zichtbaar ontroerd. Zijn blik gaat even langs zijn vrienden in de boot die allemaal naar Jacob luisteren.

Johannes staat met zijn ogen dicht te luisteren, Bart staart voor zich uit en Matt luistert bij de piano.

Philips blik eindigt op Jacob die in de muziek lijkt op te gaan. Dan ineens is het stil. Die stilte duurt even voort.

MATT
(oprecht geraakt)
Godverdomme, Jakie.

BART
Dat was prachtig...

PHILIP
Ja.

JOHANNES
Nou, zo kan-ie wel weer, homo's.

Philip kijkt op. Hij en Jacob wisselen een lange blik. Philip is ontroerd.

70 INT. SOCIËTEIT - LAAT OP DE AVOND

70

Feestweek op de sociëteit. Overal mensen en luide muziek en licht. Karen staat op de overloop van de eerste verdieping, bij de deur naar de (gesloten) keuken. Ze draagt een knaloranje vestje met een wit shirtje met korte mouwen eronder. Een strakke, zwarte broek. Ze heeft een oortje in. Philip, in bestuurspak, benadert haar van achteren, pakt haar vast en fluistert in haar oor:

PHILIP
(stoere toon)
Ik zag je wel. Samen met die gozer met die blonde mat. Ik dacht: ga je haren knippen, meisje.

Karen draait zich om.

KAREN
Wat?

PHILIP
(iets terugkrabbelend:)
Niet de jouwe...
(MORE)

PHILIP (CONT'D)
 Die van die jongen met die lange
 blonde haren en dat handige zwarte
 overhemdje.
 (weer stoer:)
 Ik zag jullie wel.

KAREN
 Ben je... - Wacht.

De microfoon in haar oor toetert. Ze draait 'm omlaag.

KAREN (CONT'D)
 Wacht even: *no strings attached*
 toch?

Ze kijkt naar Philip.

KAREN (CONT'D)
 Of wat?

Haar gezicht kijkt verbaasd.

KAREN (CONT'D)
 Nee, toch? Dat is niet het idee.

Ze pakt de deurklink achter zich vast, doet de deur open, en met een schokje trekt ze Philip achter zich aan.

Karen drukt haar lippen op die van Philip.

71 INT. SOCIËTEIT / KEUKEN - MOMENTEN LATER 71

In de keuken van de sociëteit is het stil en donker. Philip, staand, en Karen, zittend op een aanrecht, zoenen.

Philip gaat op zijn knieën; trekt haar broek omlaag. Maar Karen trekt hem terug omhoog, ze wil zoenen: Ze pakt Philips gezicht in haar handen, zoent hem, bedekt zijn hele gezicht met zoenen.

Philip wordt overvallen door de tederheid.

Karen vouwt haar benen om Philips billen heen. Philip trekt zijn broek omlaag.

Ze zoenen, heel liefdevol.

Ze klampen zich aan elkaar vast.

Wanneer ze uiteindelijk neuken is het langzaam en intens.

72 INT. KAMER PHILIP - OCHTEND 72

Philip wordt wakker in zijn bed; Karen ligt naast hem. Hij tuurt een tijdje naar Karen die slaapt.

Paulus klopt op de deur. De deurklink gaat omhoog. Philip duwt Karen naast het bed, vliegt naar de deur en ramt de opengaande deur dicht in het gezicht van Paul:

PAULUS (O.S.)
Jezus Christus. *Fuck*, man. Wat is er aan de hand?

PHILIP
Niets. Ik kom zo.

Philip draait zich om. Karen ligt op de grond, ze moet lachen. Philip houdt zijn vinger voor zijn mond. Als Paulus de trap af is, moet Karen weer lachen. Philip ook.

73 INT. AUTO MOEDER ELISABETH - LATER DIE OCHTEND 73

Philip rijdt richting Schiphol. Hij is gehaast, want te laat. Hij pakt zijn telefoon; een bericht van Elisabeth.

ELISABETH
(bericht)
Ik al geland en door de douane, sta vlakbij taxi-standplaats.

Philip rijdt door. Hij ziet op zijn telefoon een volgend bericht. Van Karen. Hij bekijkt het niet.

74 EXT. SCHIPHOL / AUTO MOEDER ELISABETH - LATER 74

Elisabeth staat met een grote koffer met wieltjes te wachten, een rugzak in haar hand. Ze ziet er vermoeid en bereisd uit.

Philip stopt. Hij stapt uit. Elisabeth laat haar rugzak uit haar handen vallen en rent naar Philip toe en zoent hem.

Philip zoent haar heel kort terug.

PHILIP
Lief, lief... je tas.

Hij trekt zijn gezicht terug en zijn wenkbrauwen op. Knikt naar de tas.

75 INT. WEG BIJ SCHIPHOL / AUTO MOEDER ELISABETH - IETS LATER 75

Elisabeth is bruin. Philip rijdt.

ELISABETH
Wat ben je dun geworden.

Philip heeft zichtbaar moeite met Elisabeths enthousiaste toon, haar handen, de zoen die ze hem gaf.

Er is afstand voelbaar in zijn gedrag, ook voor Elisabeth.

PHILIP

(vlakjes)

Ja. Bestuursstress hè? Het is onwijs druk, met Vondel. Zo'n bestuursjaar vréét tijd. En ik moet m'n bachelorscriptie afschrijven. Het is druk.

Elisabeth kijkt Philip aan, maar hij haar niet.

ELISABETH

Ik heb je zo gemist.

PHILIP

Ja. Ik jou ook.

Ze leunt voorover en probeert Philip te zoenen. Philip trekt zijn gezicht weg, de auto zwenkt.

PHILIP (CONT'D)

Lief!

Elisabeth kijkt gekwetst op.

PHILIP (CONT'D)

Sorry. Ik ben aan het rijden.

Philip kijkt naar de weg voor 'm.

76 INT. HUIS OUDERS ELISABETH / KAMER ELISABETH / DOUCHE - 76
MOMENT LATER

De douche in de badkamer bij Elisabeths slaapkamer loopt. Elisabeth staat ontspannen onder de douche.

ELISABETH

Wat is het plan?

Philip zit naakt op bed, pakt zijn kleren van de vloer en kleedt zich aan; hij ziet er duidelijk minder relaxed uit.

PHILIP

Ik dacht: ik moet zo naar Amsterdam. Vanavond is de borrel van Vondel. En morgen moet ik weer aan de studie. Blijf jij hier?

De douche gaat uit; het blijft lang stil.

Elisabeth komt de kamer binnen, een handdoek in de hand.

ELISABETH

Kom je dit weekend dan wel hierheen? Ik ga maandag weer naar Groningen?

Philip knikt.

Elisabeth kijkt naar Philip die zich verder aankleedt, terwijl ze zich afdroogt.

77 INT. UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK / COMPUTERZAAL - MIDDAG 77

Stilte. Studenten achter computers. Het klikken van muizen en het rammelen van toetsenborden.

Philip probeert achter een computer een boek te lenen op zijn eigen account, maar krijgt de mededeling dat er nog een boete openstaat: 'Meldt u bij de balie'.

78 INT. UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK / UITLEENBALIE - MOMENT LATER 8

Philip sluit aan bij de rij om het boek af te halen bij de balie van de Universiteitsbibliotheek. Een **studente** voor hem neemt haar boeken in ontvangst van de **baliemedewerkster**.

STUDENTE

Dankjewel.

BALIEMEDEWERKSTER

Alsjeblieft.

En tegen Philip:

BALIEMEDEWERKSTER (CONT'D)

Goedemiddag.

PHILIP

Goedemiddag.

BALIEMEDEWERKSTER

Mag ik uw pasje?

PHILIP

Dat heb ik vergeten. Heel dom. Te dom eigenlijk, voor iemand die dat boek heel erg nodig heeft. Ik weet de titel wel.

BALIEMEDEWERKSTER

Hoe heet je?

PHILIP

Jacob. Jacob van Wijnbergen.

De vrouw tikt iets in op haar toetsenbord.

BALIEMEDEWERKSTER

Wijnbergen, zei u?

Philip twijfelt een beetje. Moet hij "Baron van Wijnbergen" zeggen?

PHILIP

Ja. W-i-j-n-b-e-r-g-e-n. Van.

De vrouw kijkt naar haar beeldscherm.

BALIEMEDEWERKSTER

Ván Wijnbergen? Dat bent u?

PHILIP

(onzeker)

Ja...

BALIEMEDEWERKSTER

Dan bent u drie jaar geleden
uitgeschreven. Afgestudeerd, dus.
Of gestopt? In ieder geval heeft u
geen recht meer op boekenuitleen.

PHILIP

Sorry. Dank.

79

INT. KAMER KAREN - OCHTEND

79

Karen en Philip liggen op Karens bed.

PHILIP

Kaar, als jij zou denken iets te
weten over een vriend of vriendin
van jou, iets persoonlijks, waar ze
zelf maar niet over begint, zou je
haar daar dan mee confronteren?

KAREN

Dat hangt ervan af.

PHILIP

Waarvan?

KAREN

De betrouwbaarheid of de
zekerheid... over wat je denkt te
weten. Want?

PHILIP

Gewoon. De bron is... Ik weet het
niet.

Karen maakt een zoemgeluidje.

KAREN

Als je je zorgen maakt, moet je
sowieso wat zeggen.

PHILIP

Maar mensen hebben toch ook recht
op hun privacy?

KAREN

Is dat niet wat passief, voor een
vriendschap?

PHILIP

Mhmm.

KAREN

Mensen die verdrinken roepen alleen
aan het begin om hulp, dat weet je
toch? Daarna worden ze stil. Maar
zijn ze nog niet verdronken.

Philip zucht.

KAREN (CONT'D)

We hebben het toch niet over Matt?

Karen rolt van Philip af.

KAREN (CONT'D)

Want die verhalen zullen dan wel
kloppen, Matt kennende.

Philip kijkt verbaasd. Karen staat op, pakt een handdoek uit
de kast en slaat 'm om. Philip kijkt naar zijn telefoon naast
het bed, die onheilspellend trilt op het hout. Het is een
bericht van Elisabeth.

ELISABETH

(bericht)

Hoe laat kom je morgen?

Karen ziet het ook.

KAREN

Ik ga douchen.

Het is even stil. Ze loopt naar de deur.

PHILIP

Zeg Ka, denk jij dat wij... dat
wij?

Karen denkt: misschien gebeurt het?

KAREN

Dat wij wat?

PHILIP

Of?

KAREN

Wat?

PHILIP

Of jij mijn vriendin zou kunnen
zijn? Ik bedoelde... Ik vroeg me
gewoon af of... Ik...

Karen blijft hem een tijd aankijken zonder iets te zeggen.
Dan loopt ze weg.

Kut, denkt Philip, kut.

Karen verschijnt weer in de deuropening.

KAREN

Vraag jij nou of ik je vriendin zou
willen zijn?

Ze blijft hem aankijken. Philip haalt zijn schouders op,
knikt. Maar het is allemaal weinig overtuigend.

KAREN (CONT'D)

Dolgraag Phil, ik kan niet wachten,
maar als je het eerst even met
Elisabeth wil overleggen, doe
vooral hoor. Want stel dat ik me
morgen bedenk, dan zou het wel fijn
zijn als ze je terug neemt, toch?

Philip weet dat ze gelijk heeft; hij staat met z'n mond vol
tanden.

Karen verbijt haar tranen.

KAREN (CONT'D)

Laffe zak.

Ze loopt weg. En komt niet meer terug.

Philip blijft alleen achter.

80 INT. MUZIEKCAFÉ - AVOND

80

Philip en Jacob gaan zitten aan een lange tafel in een café
met beslagen ruiten. Het is vol in de kroeg. Ze trekken hun
jassen uit. Philip draagt z'n bestuurspak.

Een knappe **ober**, duidelijk homoseksueel, komt naar hem toe.

OBER

Wat willen jullie drinken?

Philip kijkt om zich heen: waar zitten we?

JACOB

Twee pilsjes, graag.

De ober knikt.

Jacob blaast in zijn handen.

Aan de andere kant van de ruimte zit een **jongen met een bril en wild haar**, die veelvuldig naar Jacob kijkt. Dan staat hij op en loopt naar de microfoon.

JONGEN MET BRIL

Hey. Mijn naam is Justin. Ik speel
een liedje, vanavond. Een cover van
The Smiths' 'How Soon Is Now'.

De zaal begint te joelen; Jacob doet mee.

De zanger speelt het liedje in zijn eentje op de akoestische gitaar. Het is een prachtige uitvoering en iedereen is stil; de zanger en Jacob hebben veel oogcontact.

Als de zanger klaar is, is het even stil. Dan begint iedereen hard te klappen.

Na het lied loopt Jacob voor twee nieuwe biertjes naar de bar en praat daar even Justin; Philip kijkt een tijdje naar ze met een aandachtige blik. Als Jacob terugkomt met biertjes gaat hij zitten. Philip kijkt naar de zanger:

PHILIP

Ken je hem?

Jacob knikt.

PHILIP (CONT'D)

Wat leuk. Waarvan?

JACOB

Gewoon... uit de stad.

Jacob steekt een sigaret op.

Hij is lang stil.

Haalt diep adem.

PHILIP

Jaak... gaat het goed?

Jacob knikt, met getuiste lippen - niet echt, dus.

PHILIP (CONT'D)

Met de studie?

Jacob kijkt Philip aan.

JACOB

Ja. Hoezo?

Philip twijfelt, zegt dan:

PHILIP

Zomaar. Ik ben gewoon benieuwd hoe het voelt om bijna klaar te zijn.

JACOB

Nee, het gaat uitstekend. Ik twijfel tussen kindergeneeskunde en chirurgie. Ik -

Philip hervindt iets van moed, onderbreekt hem:

PHILIP

En doe je dat dan aan de UvA?

Jacob is nu weer even stil.

JACOB

In het AMC, ja.

Stilte.

JACOB (CONT'D)

Hoezo?

PHILIP

Ik dacht: misschien ben je al arts en in dienst of zo en geen student meer daar. Dat lijkt me een vreemd moment.

Stilte. Philip kijkt Jacob weifelend, onderzoekend aan. Jacob begint te lachen.

JACOB

Nee, jongen, wat denk jij? Artsen studeren het langst van iedereen. Daarom ben ik geneeskunde gaan doen. En om die hoge schuld straks. De hoogste. Kan ik die lekker de rest van mijn leven afbetalen. Dus ja, ik doe wat langer over mijn studie... want die wolf die ons komt verslinden, die komt er toch wel aan. Man, hij staat al voor de kamer, krabt aan mijn deur. Jij, jij hebt nog even. Maar ik...

(schudt zijn hoofd)

Ik heb niet lang meer. Ik vertrek over een paar maanden naar Londen, voor mijn laatste coschappen. Daarna is dit leven echt afgelopen.

Dan slaat Jacob zijn biertje achterover.

Weer kijken Philip en Jacob elkaar aan.

Hij staat op.

Philip blijft zitten.

JACOB (CONT'D)

Kom. We gaan. Nog even het leven
vieren op de Warmoesstraat.

Jacob trekt zijn jas aan en loopt naar buiten. Philip volgt hem. Hij kijkt nog even naar Justin, die ook naar hen kijkt.

81 INT. WEESHUIS / KEUKEN - AVOND, LATER

81

Philip is aan het kaarten met Bart, Matt en Paulus; Paulus en Matt hangen achterover, uit het licht van de tafellamp, en bekijken hun kaarten. Ze houden ze allebei dicht tegen hun borst. Voor Matt ligt een enorme stapel fiches op tafel. Philip wrijft met zijn hand onder zijn shirt over zijn borstkas.

PAULUS

Wat doe je, Matt? Ga je mee of ben je weg?

Matt kijkt op, naar Philip:

MATT

Bhiek, heb jij misschien nog een biertje voor me? Ze staan onder in de linker ijskast.

PAULUS

Matt, kom op. Wat doe je? Ben je erbij of niet?

Philip staat op om een biertje te pakken.

MATT

Jullie ook wat, jongens?

Matt kijkt de tafel rond, de sigarettenrook door de tafellamp verlicht.

BART

Ja, lekker.

Matt richt zich op het spel.

MATT

Waar waren we?

PAULUS

De vraag of je meegaat of niet.

Matt leunt naar achteren. Hij bekijkt zijn kaarten nog eens.

MATT

O ik ga mee, Paulus. Natuurlijk ga ik mee. Met deze kaarten kan ik niet anders.

Philip opent de ijskast. Matts telefoon gaat; hij kijkt naar het scherm.

BART

Nee, niet opnemen nu, Mattie. We zijn aan 't -

MATT

Deze moet ik even nemen.

Hij komt omhoog uit zijn stoel en kijkt naar Philip.

MATT (CONT'D)

Het is Daphne.

Ineens is het stil in de keuken. De muziek stopt er mee.

Philip zet de biertjes op tafel en kijkt naar Matt, z'n blik is zorgelijk. Matt loopt de keuken uit.

Bart lijkt het niet te zien; hij zucht diep van teleurstelling, staat ook op. Hij kijkt de tafel rond.

BART

Goed. Andere muziek. Wie wil wat horen?

Dan komt Matt terug de keuken ingelopen. Hij blijft op de onderste trede van de trap staan, kijkt Philip met glinsterende ogen aan:

MATT

Hij is dood.

Matt schudt zijn hoofd.

De rest van de jongens weet niet hoe ze moeten reageren...

Bart kijkt naar Matt.

Paulus schudt zijn hoofd.

PHILIP

O, shit... Matt.

Matt gaat zitten. Philip kijkt naar zijn vriend, denkt: dit gaat niet goed.

Matt kijkt naar zijn kaarten. Zucht.

MATT

Goed...

De bel gaat.

BART
Wie is dat?

PAULUS
Ik doe wel open.

82 INT. WEESHUIS / KEUKEN - MOMENT LATER

82

Tessa komt vanuit de hal van het Weeshuis de keuken binnen, Paulus in haar kielzog.

Ze heeft gehuild; over haar wangen loopt een zwart spoor van traanvocht en oogpotlood.

TESSA
Matthias de Jager, jij -

Maar ze glijdt uit op het trapje van de keuken.

MATT
Tess!

Matt stapt naar voren, wil Tessa haar overeind helpen.

TESSA
Blijf van me af! Blijf met je gore herpespoten van me af, klootzak!

Tessa ligt op haar kont op de grond van de keuken, maar slaat met haar arm in de rondte. Het ziet er onhandig uit. Ze komt overeind.

Ze kijkt naar Matt, zo boos dat ze zijn verdriet niet ziet:

TESSA (CONT'D)
Ik weet alles. Van Charlie. Alles.
Ik ben helemaal klaar met jou.

PHILIP
Tess...

Tessa kijkt óók Philip verbolgen aan; ze veegt haar vieze handpalmen tegen elkaar schoon.

TESSA
Oh... jíj... Jíj bent net zo'n klootzak als híj is. Elisabeth zou eens moeten weten wat ik allemaal weet.
(weer naar Matt)
Ik ben er klaar mee. Voorgoed, dit keer.

Ze draait zich om, loopt de trap weer op, de gang in.

Matt kijkt naar zijn vrienden.

En loopt dan achter Tess aan, de hal van het Weeshuis in.

Philip weet niet wat hij moet zeggen. Hij volgt Matt, met Paulus.

De deur gaat open en slaat dicht. Matt en Tessa zijn weg. Philip draait zich om in de hal van het Weeshuis. Paulus kijkt Philip aan. Hij kijkt: dit zat er aan te komen.

PHILIP

Wat? Jij weet ervan?

PAULUS

Ja. Natuurlijk.

PHILIP

Fuck. En wie nog meer?

PAULUS

Ik weet het niet, Bhiek. Ik denk dat een paar mensen het weten en een boel mensen wat vermoeden. Er wordt over gepraat.

Philip schudt zijn hoofd.

PAULUS (CONT'D)

Wat dacht jij dan? Hallo. Karen Ricks. Kom op, zeg.

83 INT. KAMER PHILIP - NACHT

83

Philip zit op de rand van het bed, zijn ellebogen op zijn knieën. Hij kijkt lang naar de telefoon in zijn handen. 'Pap Mob' staat er in zijn telefoon; en hij houdt zijn duim boven de belknop, maar drukt niet.

Hij legt zijn telefoon weg, trekt zijn renspullen aan.

84 EXT. AMSTERDAM - LATER DIE NACHT

84

Philip rent door het havengebied van Amsterdam. Hij loopt lang, een groep duiven die in het gras zitten springen op en vliegen weg bij zijn aankomst.

85 I/E. WEESHUIS / HAL / TRAPPENHUIS / KAMER MATT - LATER DIE NACHT 85

Philip komt terug van het rennen. Hij opent vermoeid en opgefokt de voordeur van het Weeshuis; er klinkt dancemuziek uit het achterhuis.

Philip volgt de muziek de trap op, naar Matts kamer. Als hij de deur van Matts kamer opent, is het een grote rotzooi: Het witte vloerkleed ligt vol bierflesjes en asbakken en lege chipszakken. Op tafel staan drie lege drankflessen. Daarnaast liggen een uitgevouwen papiertje en een losse sleutel. Paulus ligt in het midden van de ruimte, een lege wodkaflles op zijn borst. Hij slaapt, ondanks de harde muziek die de asbak op de glazen tafel doet trillen. Matt zit met ontbloot bovenlijf en blote voeten op zijn bed; met zijn digitale horloge op de uitgezette televisie gericht probeert hij de muziek zachter te zetten.

Philip loopt naar de stereotoren en draait het volume omlaag.

PHILIP

Matt... Wat ben je aan het doen?

MATT

Philip...!

Matts haar staat alle kanten op; hij heeft pupillen groot als schotelstjes. Hij kijkt naar een stalamp die door de ruit steekt.

Maar voordat er verder iets kan worden gezegd, gaat er een telefoon. Paulus wordt er wakker van. Matt haalt zijn mobiel uit zijn zak, kijkt naar het beeldscherm. Hij is ineens in paniek.

MATT (CONT'D)

Fuck...!

Matt stopt de telefoon in Philips hand.

MATT (CONT'D)

Tessa! Je moet even zeggen dat ik alleen wat gedronken heb.

Zijn schouders en handen bewegen bij elk woord dat hij zegt:

MATT (CONT'D)

Dat ik 'r niet ben!

De telefoon blijft overgaan.

PHILIP

Ik moet helemaal niks.

MATT

Jawel, jawel!

Matt drukt op opnemen, grote ogen, brengt de telefoon naar Philips oor.

TESSA (O.S.)

Hallo? Matt? Hallo?

PHILIP

Tessa. Met Philip.

TESSA (O.S.)

Philip. Weet jij waar Matt is?

PHILIP

Matt? Die ligt hier naast mij. Hij ligt te slapen. Hij heeft vannacht gezopen en ligt nu...

Als hij opkijkt, ziet hij hoe Matt de stalamp nu over een borreltafel trekt en alles kapot maakt.

Matt kijkt Philip wezenloos aan; zijn ogen worden nog groter dan ze al waren.

PHILIP (CONT'D)

Oké, Tess, weet je wat? Je vriendje, of je ex-vriendje, weet ik het... staat hier voor me, volledig uit zijn plaat. Hij heeft een kilo coke gesnoven.

Matt laat de lamp uit zijn handen vallen; doet een stap naar voren en slaat de telefoon uit Philips hand. Hij grijpt hem vast bij zijn keel.

MATT

Klootzak! Jij vuile klootzak!

De vrienden vallen samen op de grond, Philip voelt hoe hij hem begint te wurgen.

MATT (CONT'D)

Jij vieze, vuile klootzak!

Philip en Paul moeten hard worstelen om Matt van Philip af te krijgen; Philip raakt heel opgefokt door Matts agressie, hij worstelt Matt met heel veel moeite de trap af en dan de gang door... tot aan de voordeur.

Matt staat op en wil weglopen. Philip trapt hem vanachter in zijn knie. Van de pijn valt Matt op de grond. Hij draait zich om en pakt Philip vast.

Philip begint keihard op Matt in te slaan.

MATT (CONT'D)

Nee! Nee! Dit wil ik niet. Ik -

Maar Philip stopt niet: hij slaat en schopt en trekt Matt richting voordeur en roept tegen Paulus:

PHILIP

Openmaken!

Paulus maakt de deur open. Philip sleept Matt over de drempel, maar niet volledig - zijn benen liggen nog binnen.

Philip gooit de deur van de voordeur hard dicht. Met een klap slaat hij tegen Matt aan. Philip laat de deur los.

MATT

Au! Stop! Stop!

PHILIP

Ga weg dan!

Matt rolt opzij. Philip knikt naar Paulus om de deur dicht te gooien.

Maar Philips vingers zitten tussen de deur. Hij kijkt naar zijn kapotte hand.

86

INT. KROEG FLEVOPARK - VOLGENDE OCHTEND

86

Karen en Philip ontmoeten elkaar in een kroeg in het Flevopark; Philip zit al aan het tafeltje, zijn hand in het verband. Karen komt binnen.

KAREN

Blijf zitten...

Karen gaat tegenover Philip zitten. Het duurt even voordat de twee zonder aarzeling naar elkaar durven te kijken. Philips verbonden hand ligt op het tafelblad.

PHILIP

Kaar -

KAREN

Voordat je iets zegt: ik had vorige week ongesteld moeten worden. Dus...

Philip kijkt Karen aan; ja-dus-wat?

KAREN (CONT'D)

... misschien ben ik zwanger.

PHILIP

Van mij?

Karen kijkt hem verbijsterd en gekwetst aan.

PHILIP (CONT'D)

Ja. Natuurlijk. *Fuck*.

Philip duwt zijn handpalmen tegen zijn oogkassen. Een ervan is verbonden.

KAREN

Heb je gevochten?

PHILIP

Wat? Sorry. Ja. Ik moet heel even
... Jezus Christus. Fuckfuckfuck.

Karen zit daar nog een moment, wachtend. Ze kijkt naar Philip. Hij durft haar niet aan te kijken.

De stilte duurt lang. Philip schudt het hoofd.

Dan kijkt hij Karen eindelijk aan.

PHILIP (CONT'D)

Mensen weten het. Van ons.

KAREN

Dat weet ik.

PHILIP

Maar mensen die het niet *mogen*
weten, die weten het ook.

Karen is verbaasd door Philips onnozelheid.

PHILIP (CONT'D)

Wat wil jij?

Karen kijkt Philip lang aan.

KAREN

Dat vraag je een beetje laat, vind
je niet?

Philip kijkt Karen beschaamd aan.

KAREN (CONT'D)

Weet je dat je al deze maanden niet
één keer hebt gevraagd hoe het voor
mij is, dit allemaal? Je vraagt
nooit iets - aan niemand.

Zij staat op, loopt weg. Philip blijft zitten.

87

INT. WOONBOOT JACOB - DIE MIDDAG / OMDRAAIEN MET 86?

87

Philip klopt met zijn verbonden hand aan bij de deur Jacobs woonboot. Het duurt even voordat die open gaat. Een jongen in spijkerbroek en blote bast; hij blijft in de deuropening staan.

JONGEN

Ja?

PHILIP

(verbaasd)

Goedemiddag. Hallo. Ik ben Philip.
Is Jacob er ook?

JONGEN
Jacob. Natuurlijk.

De jongen maakt een uitnodigend gebaar.

JONGEN (CONT'D)
Hij is in de badkamer. Maar kom
binnen.

Hij steekt zijn hand uit als Philip binnen is.

JUSTIN
Justin.

Philip gaat op de bank in de woonkamer zitten. Hij kijkt de kamer rond: een asbak vol peuken, een rode wijnfles, twee glazen, een reep chocolade.

Jacob komt de kamer binnen; hij loopt op blote voeten en draagt een donkerblauwe kamerjas.

JACOB
(verbaasd)
Philip...

Hij kijkt naar Justin, die in de deuropening van de slaapkamer staat en dan wegdraait.

JACOB (CONT'D)
(tegen Philip)
Wat doe jij hier?

Maar dan ziet Jacob Philips kapotte en verbonden hand.

JACOB (CONT'D)
Wat is er gebeurd?

PHILIP
Gedoe. Met Matt.

De vrienden zeggen enkele seconden niets. Als Philip zijn hoofd wegdraait, kijkt hij in de richting van de slaapkamer, waarin Justin verdwenen is. Dan kijkt hij Jacob weer aan.

Het blijft stil, we horen Justin zich aankleden.

Justin komt de slaapkamer uit gelopen, een T-shirt aan, zijn haar gedaan, een bril op. Nu pas herkent Philip de jongen uit de kroeg laatst, de zanger. Hij haalt een bosje sleutels uit zijn zak en draait ze om een vinger rond.

JUSTIN
Ik ga maar weer eens.

JACOB
Ja.

Jacob loopt met Justin mee naar de deur van de boot. Hij blijft lang weg. Philip blijft zitten; In de hoek van de kamer ligt een leeg hoesje van een condoom.

88 INT. WOONBOOT JACOB - MOMENT LATER

88

Philip zit nog op de bank. Jacob ploft neer in zijn groene stoel.

JACOB

Justin... Een vriend. Hij was z'n sleutels vergeten... Hij kon er thuis niet meer in. Dus heeft-ie hier geslapen. Op de bank.

Philip knikt.

JACOB (CONT'D)

Vertel, wat is er?

PHILIP

Ik heb iemand in verwachting gemaakt. Misschien. Zeker. Dat ik het was. Als het zo is.

Jacob kijkt zijn vriend indringend aan.

JACOB

O, Jezus.

Philip zegt niks.

PHILIP

Ja, ja... zeker. Wat nu?

JACOB

Simpel. Je moet het Elisabeth vertellen, voordat ze het van iemand anders hoort. En het daarna oplossen met dat meisje.

89 EXT. STATION GRONINGEN - VOLGENDE DAG

89

De trein stopt op het perron; Philip stapt uit.

Elisabeth staat op het verlaten perron helemaal aan het einde in haar eentje te wachten. Het is mistig en koud.

Er wordt niet gezoend, zodra Philip bij Elisabeth aankomt. Elisabeth neemt routineus zijn hand in haar handen; ze streelt de vingers in het verband. Dan kijkt ze naar zijn grijze gezicht:

ELISABETH

Jezus.

Het blijft lang stil. Philip slikt.

PHILIP

Ik ben met iemand anders naar bed geweest. En ze is misschien in verwachting, ook.

Elisabeth laat Philips hand los. Haar gezicht verhardt.

PHILIP (CONT'D)

Het spijt me. Het spijt me dat ik het je niet eerder heb gezegd, ook.

ELISABETH

Wie was het?

PHILIP

Maakt 't wat uit?

Elisabeth kijkt Philip aan.

PHILIP (CONT'D)

Karen, heet ze. Karen Ricks.

ELISABETH

En nu?

Philip kijkt haar aan.

PHILIP

En nu... nu weet ik het niet.

ELISABETH

Wist Matt het?

Philip knikt.

ELISABETH (CONT'D)

Hij zal wel blij zijn. Sinds wanneer?

PHILIP

Na de dies voor het eerst. Maar sinds Curaçao pas echt.

ELISABETH

Dat dacht ik al.

PHILIP

Het spijt me.

ELISABETH

Je bent een lul. - Zijn jullie nog samen?

PHILIP

Ik weet het niet.

ELISABETH

Ik hoop voor je dat je niet haar
óók niet kwijtraakt. Of haar
horloge.

Elisabeth kijkt op haar horloge.

ELISABETH (CONT'D)

Je hebt net de trein terug gemist.
De volgende gaat over een halfuur.
Succes.

Ze draait zich om en loopt weg.

Philip blijft staan, doet niets, zegt niets... ziet haar het
perron aflopen.

90

EXT. HUIS KAREN - VOLGENDE DAG

90

Een snoeiharde zomerse regenbui. Philip belt aan bij Karen.
Het duurt een tijd. Dan, via de intercom:

KAREN (O.S.)

Hallo?

PHILIP

Hé.

Het blijft stil en de deur wordt niet open gedaan. Het
gesprek gaat via de intercom verder.

PHILIP (CONT'D)

Kaar?

Het blijft stil.

PHILIP (CONT'D)

Het is... uit met Elisabeth. Ik heb
't uitgemaakt en ik... Kaar,
luister, ik wil dit niet, ik wil
geen vader worden.... Maar...

Het blijft stil.

PHILIP (CONT'D)

Kaar?

Nog steeds stil.

PHILIP (CONT'D)

... Maar ik vind je fantastisch, ik
wil heel graag met jou...

Philip zwijgt, wacht op een reactie. Het blijft lang stil.

PHILIP (CONT'D)

Kaar? Karen?

Het blijft lang stil. Philip staat daar maar. Twijfelt of hij nogmaals aan moet bellen of weg moet lopen. Hij besluit nogmaals aan te bellen, maar vlak voordat zijn vinger de bel raakt wordt de deur opengetrokken.

Daar staat Karen. De twee kijken elkaar even aan.

KAREN

Het is weg. Dus wees maar niet bang, je wordt geen vader. Je zult er niet naar vragen, dus ik zeg het je: Het is eng, om iets weg te laten halen, en ik geloof niet dat ik vind dat je dat alleen moet doen.

Philip wil iets zeggen, maar zij is hem voor.

KAREN (CONT'D)

En nu wil ik geloof ik ook dat je weggaat. Het is voorbij.

PHILIP

Kaar-

KAREN

(schudt haar hoofd)
Ik meen het. Ik wil je niet meer zien.

En dan doet ze de deur weer dicht.

Philip blijft staan, dan draait hij zich om en loopt de regen in.

91 EXT. CAFÉ DE PELS - OCHTEND, TWEE WEKEN LATER 91

Een zomerse dag, Philip loopt langs Café De Pels. Dan ziet hij Jacob zitten aan de grote tafel bij het raam. Hij stopt en gaat naar binnen.

92 INT. CAFÉ DE PELS - MOMENT LATER 92

Jacob zit in zijn eentje aan de tafel aan het raam. Hij draagt een jasje, met daaronder een wit overhemd, een zegelring. Twee suède schoenen met kale neuzen steken onder de tafel vandaan.

PHILIP

Jaak! Wat doe jij hier?

Jacob kijkt op; zijn blik is heel helder, maar hij heeft ingevallen wangen en donkere wallen onder zijn ogen. Zijn lippen zijn krijtwit.

JACOB
(mompelend)
Vrij.

Dan trekt hij zijn schouders naar achteren:

JACOB (CONT'D)
(krachtiger)
Ik heb vrij vandaag.

PHILIP
Ik bedoel: ik dacht dat jij vanaf
dit weekend in Londen zou zitten?

JACOB
Oh, dat. Is iets uitgesteld. Ik ga
volgende week. Of over twee weken.
Ik weet het niet precies. Het hangt
er even van af. De papieren waren
nog niet helemaal in orde.

Philip kijkt bezorgd naar Jacob, bestudeert zijn gezicht.

Hij gaat zitten.

PHILIP
Hoe is het verder?

JACOB
Goed, bij jou?

PHILIP
Mwah. Het is uit met Elisabeth.

JACOB
En met Karen?

Philip kijkt naar zijn vriend.

JACOB (CONT'D)
Natuurlijk wist ik dat.

Philip knikt, glimlacht onbeholpen.

PHILIP
Ook voorbij. Ze wil me niet zien.

JACOB
Maar je wordt geen vader nog...

Het blijft lang stil. Philip worstelt. Nu moet hij het
vragen: wie Justin is, hoe het zit met studeren, die UB
pas... maar hij zwijgt.

Jacob knikt in de richting van het Weeshuis:

JACOB (CONT'D)
En hoe is het op het Weeshuis?

PHILIP
(haalt zijn schouders op)
Ik ben er wel klaar mee.

JACOB
Ik denk dat je het gaat missen.

PHILIP
Dat betwijfel ik.

JACOB
Geloof mij, dat komst nog wel.

PHILIP
Wat ga ik missen dan?

Jacob zwijgt even. Zegt dan:

JACOB
De vrijheid. Dat alles kan. En dat het, omdat het kan, al genoeg is. Heel de zondag ouwehoeren wat je wel of niet gaat doen en uiteindelijk gebeurt er niets. Straks moet je ineens van alles. Keuzes maken die onomkeerbaar zijn. Alleen God heeft niets nodig. En die bestaat niet. De rest van ons moet toch in de rij gaan staan.

Philip kijkt op, of de barman, 38, meeluistert.

Jacob glimlacht.

JACOB (CONT'D)
Moet je mij weer horen, hoe ik op mijn droevige viooltje speel. Maar als je ziet hoeveel moeite mensen doen om lol te hebben, om niet alleen te hoeven zijn. Op het Weeshuis hoef je de trap maar af, de kelder in, en daar gebeurt wat. Als je pech hebt, moet je naar de Warmoesstraat. Bhiek, als je er echt over nadenkt, dan komt het altijd ongelegen, het volwassen leven. Maar we kunnen niet eeuwig blijven uitvreten.

Een blik van Philip; hij twijfelt.

PHILIP
Jaak...

JACOB
Doe maar niet.

De twee vrienden kijken elkaar aan; er volgt een lange stilte, waarin Philip nog wat zou kunnen zeggen...

JACOB (CONT'D)
Laten we nog even blijven zitten.

93 EXT. STRAAT BIJ CAFÉ DE PELS - LATER 93

De twee vrienden staan voor de kroeg. Jacob zet omhelzing in.

PHILIP
Bel je, vanuit Engeland?

JACOB
Ja. We bellen.

De twee jongens geven elkaar een eindknuffel. Jacob draait zich om, loopt weg. Philip kijkt hem na, terwijl hij de straat uit loopt.

Zonder om te kijken houdt Jacob zijn hand op.

94 EXT. AMSTERDAM HAVENGEBIED - AVOND 94

Een opspringende zwerm vogels. In de avondlucht. Dreigend.

Philip rent in sportkleding door de haven. Hij ademt diep in. Gaat steeds harder lopen; komt dan hijgend tot een stop. Philip zet zijn handen op zijn knieën en ademt zwaar in en uit. Het wordt donker.

95 INT. KAMER PHILIP - OCHTEND 95

Het is vroeg in de morgen. Philip ligt in bed, hij kijkt naar buiten. Aan de overkant komen de jonge ouders met de babywagen de voordeur van hun grachtenpand uitgelopen.

Dan, ineens, komt Matt naar binnen zonder te kloppen. Hij staat in de kamer, verdwaasd.

MATT
(in de war)
Ze hebben Jacob gevonden.

PHILIP
Wat?

MATT
Jacob is dood. Ze hebben 'm gevonden. Hij is waarschijnlijk... van een klif gesprongen, in Engeland. Hij liep helemaal geen stage, werd nergens vermist. Daarom duurde het even voordat ze wisten wie hij was.

Matt is even stil.

Philip kijkt naar zijn vriend.

MATT (CONT'D)
Wist jij dat? Dat hij al jaren loog
over z'n studie? Doe jij dat ook?

Philip zwijgt.

PHILIP
Nee. - Nee.

96 EXT. WOONBOOT JACOB - DAG 96

Philip loopt de woonboot van Jacob op. Hij probeert de deur. Die zit op slot. Hij loopt langs de zijkant, probeert een raam. Ook dicht. Ziet dan een ander raam op een kiertje staan. Hij gaat erheen, weet het dakraam - een tuimelraam - open te krijgen. Hij stapt door het raam de boot in.

97 INT. WOONBOOT JACOB - DAG 97

Philip staat binnen nu. Hij laat zijn blik door de boot glijden. De schuine afzuigkap, de keukenkastjes die nog steeds geen knopjes hebben. De twee deuren die nog steeds niet geschilderd zijn. Een jasje van Jacob.

Maar verder is de boot behoorlijk opgeruimd.

Philip zet een paar stappen verder de boot in. Ziet op tafel wat troepjes; elastiekje, wat losgeld, zegels van iets, en de zegelring. Hij pakt de ring, laat hem door zijn vingers gaan.

Gaat op de pianokruk zitten, opent de klep, gaat met zijn handen over de toetsen.

Hij kijkt op, laat zijn blik verder glijden, aan de muur hangen foto's van studentenfeesten, muziekrecensies, post-its, beschreven bierviltjes. Een boekenkast met veel boeken. Dan valt zijn oog op de schemerlamp, zonder lampenkap. Philip staart naar de lamp en... breekt.

Hij huilt. Voor het eerst.

98 I/E. LANDHUIS OUDERS JACOB / AUTO - MIDDAG, ZOMER 98

Philip zit achter het stuur van een kleine auto. Hij draait aan het einde van een lange oprit de halve grintcirkel op voor een statig landhuis. Philip zet de motor van de auto uit. Hij kijkt nog even in de achteruitkijkspiegel; en frunnikt met de boord van zijn overhemd. Hij kijkt zichzelf aan en stapt vervolgens uit.

99 EXT. LANDHUIS OUDERS JACOB - MOMENT LATER

99

Philip kijkt naar het grote statige huis met hoge ramen en een brede, houten voordeur. Philip loopt naar de voordeur en belt aan. Hij is nerveus.

Als de deur opengaat staat Jacobs vader in de deuropening. Hij draagt een driedelig pak, met pochet. Zijn gezicht is star. Hij zegt niets, maar kijkt langzaam naar beneden, naar Philips spijkerbroek.

PHILIP

Dag meneer.

De man lijkt niet van plan Philip naar binnen te vragen.

Achter de man verschijnt een **vrouw, 55**. Ze draagt zwart, maar heeft een zachter, emotioneler gezicht dan haar man. Ze doet een stap naar voren. Komt achter hem vandaan.

JACOBS MOEDER

Dag. Carla van Wijnbergen.

Ze pakt Philips hand met twee handen vast.

PHILIP

Dag mevrouw. Philip Hofman. Het stemt me heel verdrietig u onder deze omstandigheden te ontmoeten.

Het blijft even stil.

JACOBS MOEDER

Oh, sorry... kom binnen. Philip. Hofman. Kom binnen, alsjeblieft.

100 INT. LANDHUIS OUDERS JACOB / ZITKAMER - MOMENT LATER

100

Philip staat in een grote zitkamer met veel antiek, een vleugel, een ouderwetse barometer aan de muur bij een piano met veel foto's erop. De vrouw staat bij een tafeltje en schenkt een kop thee in. Jacobs vader staat naast zijn vrouw.

JACOBS MOEDER

(met droeve glimlach)

Jacob heeft veel over je verteld. Je was een van zijn allerbeste vrienden.

Dat komt aan als een mokerslag bij Philip.

JACOBS MOEDER (CONT'D)

We zaten net met de muziek. We weten nog niet zo goed wat we moeten laten horen. Haydn, Mozart? Wat vond Jacob mooi?

JACOBS VADER

Mozart.

(schudt zijn hoofd)

De meest overschatte componist ooit.

De vader van Jacob loopt de ruimte uit.

PHILIP

Ik was geen goede vriend... hij was een geweldige vriend voor mij, maar ik was niet goed voor hem. Ik was er wel, maar niet echt, ik was er niet echt voor hem... omdat ik... omdat ik bang was... bang om door te vragen, omdat hij...

Hij haalt onmachtig zijn schouders op.

Jacobs moeder moet huilen. Philip ook, maar hij houdt zijn tranen in.

Jacobs vader en moeder zwijgen lang. Ze turen voor zich uit. Ieder in zijn eigen gedachten.

Ook Philip weet niet zo goed wat ie verder moet zeggen. Hij kijkt de kamer rond...

... zijn blik komt uit bij de zwarte vleugel in de hoek van de kamer. Kijkt dan naar Jacobs moeder;

JACOBS MOEDER

Uren heeft hij daar zitten spelen. Vóór het eten, ná het eten, vóór het slapengaan: nog snel even een muziekje spelen.

Philip staat op en kijkt naar de foto's op de piano: afbeeldingen van Jacob, op dansles, tijdens de jacht, op een diploma-uitreiking.

De vrouw komt bij hem staan.

JACOBS MOEDER (DEELS O.S.) (CONT'D)

(in de lach)

Danslessen. Dat vond Jacob echt verschrikkelijk. En Carel bleef maar zeggen: "Ga nou gewoon." In de hoop dat hij daar een leuk meisje zou ontmoeten. Carel wilde niet zien -

Ze valt stil.

JACOBS MOEDER (CONT'D)

Toen Jacob zestien was, heb ik hem en zijn vader een keer uit elkaar moeten trekken.

(MORE)

JACOBS MOEDER (CONTÍD)

Jacob was net van school gestuurd in Eerde. Ik stond boven in de badkamer en ik hoorde zoveel gestommel dat ik dacht: eens kijken wat dat is. Het waren Carel en Jacob en ze lagen boven op elkaar.

De vader van Jacob komt terug, LPs met klassieke muziek erop in de hand. Bach. *Brandenburgse Concerten*.

PHILIP

U moet Bill Evans laten horen.

Hij pakt zijn telefoon uit zijn zak. Zoekt op iMusic naar 'Bill Evans', en zet het aan:

PHILIP (CONT'D)

Dit vond Jacob prachtig.

Bill Evans 'Peace Piece' klinkt uit zijn telefoon.

101

INT. KERK IN OMMEN - MIDDAG, LATER DIE WEEK

101

De muziek van Bill Evans loopt door.

Philip zit in een kerk, op een donkerbruine houten bank, vrij vooraan, onder een hoog, gewelfd plafond van bakstenen, in zijn handen speelt hij met de zegelring van Jacob. De muziek stopt.

Een **dominee van een jaar of 50** staat achter het kansel.

DOMINEE

Psalm 23 is de beroemdste psalm die er is. En terecht, want het is een van de mooiste psalmen: De verteller geeft zich over aan God.

Ondertussen zien we alle jongens van Vondel vooraan in de kerk zitten: Johannes, Bart, Paulus, Matt, Philip. Justin zit helemaal alleen, achterin.

DOMINEE (CONT'D)

God is onze vader. Over deze psalm is nagedacht. Precies in het midden, daar staan de woorden "Gij zijt bij mij". In het Hebreeuws staat daar J-H-W-H. Jahweh

De dominee laat een stilte vallen.

Philip kijkt naar de littekens op zijn handen en naar zijn kapotte vingers.

DOMINEE (CONT'D)

"Ik ben wie ik ben." Wie wij zijn,
valt niet altijd samen met hoe
anderen ons zien. Of willen zien.
Maar God weet wie wij zijn. Hij is
onze vader.

De dominee laat weer een stilte vallen, Philip kijkt op.

DOMINEE (CONT'D)

"Onze vader die in de hemelen zijt,
..."

102 EXT. KERK IN OMMEN - MOMENT LATER

102

Het gezelschap staat buiten voor de kerk.

Philip en de andere jongens van het Weeshuis dragen de kist de kerk uit. Ze worden gevolgd door de vader en moeder van Jacob en andere familieleden en vrienden van de familie. De stoet begeeft zich door een haag van mensen richting het kerkhof. Iedereen is muisstil. Het enige geluid is het luiden van de kerkklokken.

Halverwege de tocht over het plein stopt Philip de stoet. Hij laat de kist voor even los en kijkt naar Justin die in zijn eentje tussen de toeschouwers staat. Philip wenkt Justin met een blik en een handgebaar om mee te helpen om de kist te dragen.

Na enige aarzeling loopt Justin op de kist af. De ouders van Jacob kijken verbaasd naar wat komen gaat. Philip maakt ruimte en Justin pakt het midden van de kist vast, waardoor Matt en Paulus opzij moeten schuiven. Ze lijken te denken: wie is die jongen? En turen naar elkaar.

Philip kijkt om naar de moeder van Jacob. Hun ogen ontmoeten elkaar. Er rolt een traan uit haar oog. En tegelijkertijd lijkt ze te glimlachen.

Vervolgens gaat de stoet verder, richting kerkhof.

103 INT. AUTO OP SNELWEG - LATER DIE MIDDAG

103

Op de terugweg na de begrafenis zit Philip met Bart en Johannes en Matt in een stille auto. Philip zit op de bijrijdersstoel en kijkt naar buiten.

De auto suist over de snelweg.

Matt zit achter Philip, kijkt ook naar buiten. Hij zegt niets, zijn blik is verzonken.

Philip kijkt naar het vlakke, stille en groene landschap. Zijn gezicht is leeg.

Het zwijgen van de jongens verenigt hen.

104 INT. HUIS MATT - AVOND, HERFST

104

Philip zit met Matt in Matts nieuwe huis, aan de Van Eeghenstraat. Het is gigantisch, en nog helemaal niet ingericht. In de grote eetkeuken staat een grote tafel, met twee verschillende stoelen eromheen. Nergens hangen gordijnen. De televisie in de serre staat op de grond. De kartonnen doos is nog niet weggegooid.

Matt draagt een pak en heeft een pizzapunt in zijn hand en neemt een hap:

MATT

(hyper)

Ik heb geen tijd, jongen. Zodra ik een zaterdag vrij kan krijgen, ga ik naar zo'n interieurwinkel en regel ik 't in één keer: stoelen, gordijnen, tv-meubel, de installateur. Maar nu heb ik geen tijd. Ik zou niet eens de tijd hebben om voor die jongens open te doen.

Philip kijkt zijn vriend aan, lacht.

MATT (CONT'D)

Wat?

Philip schudt lachend zijn hoofd.

PHILIP

Maar het bevalt dus... die zaak?

Matt blijft even stil, lacht dan en knikt.

MATT

Ja... bevalt heel goed, eerlijk gezegd. Focking veel werk, al die panden, dat wel. Mijn pa had er tijden niks meer aan gedaan en ik ga 't heel anders doen, maar ja... lekker hoor dat werken. Bevalt mij beter dan studeren. Het is meer... een spel.

Matt glimlacht, staat op.

MATT (CONT'D)

Maar vertel...

En hij haalt de pizzadozen van tafel.

MATT (CONT'D)

Hoe is 't op 't Weeshuis?

PHILIP

Ik wil weg. De troep in de keuken,
de herrie als de jongens
thuiskomen. Maar ik kan niks anders
betalen.

MATT

Dat dacht ik al.

Hij zet het toetje op tafel, vanillevla met aardbeien.

MATT (CONT'D)

En dus heb ik er even over
nagedacht. Ik dacht: wil je niet
hier komen wonen? Tessa is er nog
lang niet klaar voor en er is
ruimte zat.

Philip kijkt om zich heen naar de weelde van het huis.

PHILIP

Dat vind ik ongeloofelijk lief van
je, Mattie. Maar ik kan dat niet
betalen. Never nooit niet.

MATT

Weet ik, Bhiek. Je betaalt gewoon
wat je op het Weeshuis betaalt.
Misschien iets meer, als je nog een
snellere internetaansluiting wilt
om een beetje fatsoenlijk porno te
kunnen kijken.

PHILIP

(lachend)
Graag.

MATT

Mooi zo!

Hij staat op, loopt naar Philip toe en pakt hem bij de
schouders.

MATT (CONT'D)

Mijn nieuwe huisgenoot!

Na de omhelzing is het even stil. Matt begint met het
opruimen van de tafel. Hij zet theewater op. Philip blijft
zitten.

PHILIP

Ik zat er aan te denken mijn vader
te bellen.

MATT

Doen.
(met een glimlach)
(MORE)

MATT (CONT'D)
Misschien kan hij je helpen
verhuizen.

Philip lach.

MATT (CONT'D)
Of misschien eerst maar eens met
een kop thee beginnen.

105 INT. HUIS MATT / NIEUWE KAMER PHILIP - MIDDAG, WEEK OF 105
WAT LATER

Philip staat in trainingskleren zijn nieuwe kamer in de Van Eeghenlaan wat laatste spullen in een kast te ruimen. Een milde herfstzon valt naar binnen. Philip pakt het bovenste boek op van een stapeltje en slaat het open.

Het is een boekje uit de ontgroening, met een brief van Jacob er in. Philip leest de brief.

STEM JACOB
De komende tijd zult u erachter
komen wie u bent. In spaarzame,
intense momenten. In de tijd. En
onthoud: er is voor alles een tijd.

Hij slaat het boek dicht en zet het in de kast en loopt zijn kamer uit.

Onder de beelden van de volgende scene gaat de stem van jacob door.

106 EXT. VONDELPARK - ZELFDE MOMENT 106

Een mooie herfstmiddag in het Vondelpark. Philip is aan het rennen.

STEM JACOB
Een nu. Een waarde. Zelfs voor
zielloos zuipen. Novitius, het is
een *bellum ad internecionem*, deze
wereld, deze tijd. Maar dat ik
bloei en besta, dat ik ontwaakt
ben, en dat ik niet leef zoals de
anderen, dat kan de waarde zijn van
mijn bestaan. Neemt u mijn raad
aan, en leest u de stukken in dit
boekwerk veelvuldig en zorgvuldig.

Op een lang, recht stuk ziet Philip Karen voorbij rennen. Hij stopt, draait zich om en blijft staan. Hij volgt haar met zijn blik.

EINDE